

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JANUAR - FEBRUAR 2011

Misli Thoughts

LETO - YEAR 60
ŠTEVILKA - NUMBER 1

<http://www.glasslovenije.com.au>

Robert Fabrice

Misli
januar - februar
2011

VSEBINA

Misli so vstopile v 60. leto izhajanja.....	3
Pogled v novo leto.....	5
Prošnja Stvarniku vsega stvarstva.....	5
Prve Misli.....	6
St. Raphael	
Slovenian Mission Sydney.....	7
Dogodki in praznovanja pri Slovenskem društvu Sydney.....	12
Iz kluba Triglav Panthers.....	14
Iz Queenslanda.....	18
Poplave v Brisbanu.....	21
Bocce Club Lipa Gold Coast.....	22
Benjamin's Christening Story.....	22
Holy Family	
Slovenian Mission Adelaide.....	24
Vaši darovi.....	25
A Trip to Vietnam 2010.....	26
Sts. Cyril & Methodius	
Slovenian Mission Melbourne.....	28
Kalejdoskop zavesti v enem samem dnevu.....	33
Tu smo; kaj in kako naprej.....	34
Pri slovenskem klubu Jadran je bilo zelo živahno.....	35
Festival Stara trta.....	37
Izpod Triglava.....	38
Izgnani in izbrisani.....	41
Oglasi.....	43
Sto knjig mag. Ivana Sivca.....	45
Sporočila fotografij.....	46

MISLI
so vstopile v 60. leto
izhajanja!

Dragi naročniki, dobrotniki, sodelavci in bralci Misli!
V 60. leto nepretrganega izhajanja so vstopile Vaše in naše MISLI s tem današnjim obiskom, toda 60 let bodo dopolnile šele 25. januarja 2012. Veseli smo, da moremo še vedno potrkat na Vaša vrata in da nam jih Vi veselo odprete. Zato: Bog daj dober dan; Bog daj dobro leto, ki smo ga po Njegovi milosti pričeli!

Bilo je 25. januarja leta 1952, ko so bile pripravljene prve MISLI in poslone v tiskarno. Dobrih šest let in pol po končani 2. svetovni vojni, ki je prinesla tudi slovenskemu narodu toliko gorja, je v tako oddaljeni deželi, kot je Avstralija, vzklila tiskana slovenska beseda, ki tudi po šestdesetih letih ni, hvala Bogu, usahnila in je ob urednikovanju različnih ljudi različnih značajev vedno ohranila ljubezen do Boga, Cerkve in vseh treh domovin: Slovenije, Avstralije in Nebeške domovine. To je tisto, kar je v vseh šestdesetih letih skupni imenovalec žrtev in prizadevanj slovenskih frančiškanov, ki so s sodelavci ustanovitelji in ohranjevalci revije - tako pred šestdesetimi leti kot danes, leta 2011. Vsak glavni urednik pa seveda daje Mislim tudi nekaj svojega - in tudi to je pestrost! Rad bi videl gospo, ki mi je svetovala za današnjo rabo zgled pisanje patra Bernarda Ambrožiča, ki je urejeval Misli pred štiridesetimi, petdesetimi leti, da bi se ona danes oblekla v tisto obleko, ki jo je nosila pred štiridesetimi ali več leti. Verjetno bi bila ta gospa danes v tisti svoji mladostni obleki zelo smešna, obleka pa po vsej verjetnosti sedanjega izgleda gospe celo premajhna 'po dolgem in po čez'! So novi časi, novi izzivi, nove tehnike, nova govorica, kajti tudi jezik živi in svet se vrti in tudi mi vsi smo že nekoliko starejši, menda tudi modrejši. Je pa res, da svet vrednot ostaja isti: Božje misli so iste, naše človeške pa morejo in morajo zoreti!

V torek, 25. januarja 2011, smo pri svetem Cirilu in Metodu v Kew darovali sveto mašo za vse žive in pokojne urednike, sodelavce, naročnike, dobrotnike in bralce Misli – ob vstopu v 60. leto izhajanja. Naj Bog tudi na priprošnjo sv. Frančiška Saleškega, ki je zavetnik katoliških časnikarjev (goduje 24. januarja), nagradi

s svojim blagoslovom vse trude in prizadevanja za dobro, ki so jih in jih bodo še naprej razširjale **MISLI – Thoughts, sedaj dvomesečna informativna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji.**

MISLI pošiljajo pozdrav in čestitke tudi svoji 'sestri' NAŠI LUČI, glasilu Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov, diakonov in pastoralnih sodelavcev v Evropi za verska, kulturna in narodna vprašanja, ki je na drugem koncu sveta prav tako vstopila v 60. leto izhajanja.

Z letošnjim letom smo samo malo povečali velikost Misli, ki smo jo morali zadnja leta zaradi pošiljanja v kuverti po naročilu avstralske pošte zmanjšati za dober centimeter. Sedaj bodo Misli imele format 25 x 19 centimetrov. Našo revijo še vedno tiskamo v isti tiskarni Distinction Printing v Brunswicku v Melbournu. To tiskarno je dolga leta upravljal g. Simon Špacapan, sedaj sta mlajša lastnika g. James Rizzo in g. Simon Kovačič, ki nam gresta tudi zelo na roko. Seveda smo razmišljali, da bi bile vse strani v barvah, pa se seveda številke ne iztečejo prav! Dobili smo 19. januarja 2011 predračun za tiskanje celotnih Misli v barvah: 44 strani, 1450 izvodov bi stalo \$8907.80; barvni ovitek (4 strani) in 44 strani v črno-belem tisku pa stane \$4818.00; kuverte za pošiljanje \$361.90. Razlika v ceni je \$4089.80 – torej očitno prevelika, da bi se lahko smejali v barvah. Tako bomo ostali pri sedanjih praksi: Barvni ovitek, vse ostalo pa v črno-belem tisku. In seveda za pošto ne smemo preseči 125 gramov, sicer nam spet tam zaračunajo precej višje vsote. Poštnina ene številke Misli nas sedaj stane okrog \$1800 – čim več izvodov razdelimo po nedeljski maši v Kew, če je tedaj maša tudi v Geelongu in v St. Albansu, da prihranimo pri poštnini.

Naročnina Misli za letošnje leto ostane nespremenjena: 40 dolarjev po Avstraliji, 80 dolarjev letalska pošta izven Avstralije. **Za leto 2012 pa bomo morali naročnino povišati:** 50 dolarjev za Avstralijo, 100 dolarjev letalsko. **Seveda smo Vam zelo hvaležni za vsak dolar, ki ga namenite tiskovnemu skladu patra Bernarda.** Brez teh darov in nekaj zadnjih let se seveda prijavimo na razpis Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki nam odobri nekaj od zaprosenega, bi se Misli že tudi morale posloviti.

Misli so od leta 2001 na internetu na spletni strani Stičišča avstralskih Slovencev na naslovu: <http://www.glasslovenije.com.au> – tam se klikne na rubriko MISLI.

Vse številke Misli od januarja 2001 naprej so v arhivu tega internetnega naslova in na spletu so že nekaj let vse v barvah! Direktorju Slovenian Media House v Sydneyu, g. Florjanu Auserju, ki je tudi član Sveta Vlade RS za Slovence po svetu, se zahvaljujemo, da gostujejo Misli in vsa naša verska in kulturna središča v Avstraliji na njegovem spletu.

Vse kar je na Stičišču avstralskih Slovencev, je od leta 2003 digitalno arhivirano v narodni knjižnici Australian National Library v Pandora Archive v Canberri.

Gremo tako naprej po bolj ali manj ustaljeni poti. Če pa bi kdaj dobili kakšne izredne dobrotnike, bi seveda z veseljem natisnili vse v barvah. Tudi vsebinsko bodo Misli ohranile svoje osnovno poslanstvo, ki ga imajo že vseh 60 let: Informirati, povezovati in oblikovati slovensko srenjo v Avstraliji v duhu resnice, poštenosti, dobrohotnosti z vezjo ljubezni, ki izhaja iz močne in zaupne vere v Boga Stvarnika, ki se nam je razodel in stopil med nas v Odrešeniku Jezusu Kristusu. To vero ponosno izpovedujemo skupaj v občestvu Cerkev, ki jo gradimo vsi krščeni v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Tako naj naše MISLI še naprej ostajajo Božje in človeške MISLI.

Hvala Vam za Vašo zvestobo, vso Vašo dosedanje dobroto in ostanite zvesti Mislim še naprej. Hvala in Bog živi!

Hvaležni: že deseto leto glavni urednik in upravnik MISLI p. Ciril A. Božič, urednica Marija Anžič – že tudi deseto leto; p. Valerijan Jenko, p. Janez Tretjak, p. Darko Žnidaršič ter z nami mnogi naši stalni sodelavci že mnoga leta – tudi njim iskrena hvala! Bog povrni!

Melbourne - Kew, 25. januarja 2011

P.S. Ponatis dela naslovne strani prve številke Misli iz leta 1952 je na strani 6.

POGLED V NOVO LETO

Novo leto Gospodovo je pred nami kakor novo poglavje knjige življenja.

»Našega življenja čas je prazna, nepopisana knjiga, ki nam jo je Bog dal, da bi jo z dobrimi deli popisali. Za vsak dan je ena stran. – Ni v naši moči prešteti pole v knjigi življenja! To pa je v naši moči, da vsako stran popišemo z dobrimi deli,« je v svojih Drobtincah zapisal blaženi Anton Martin Slomšek.

Kljub temu se kdaj čutimo negotove in se sprašujemo, kot so v svojem času spraševali ljudje Janeza Krstnika: **»Kaj naj storimo?«** (Lk 3,10) Leto 2011 je res nova priložnost za nas, obenem je to leto posvečeno prostovoljstvu, strpnosti in solidarnosti. **»Drug drugega bremena nosite in tako izpolnite Kristusovo postavo«** (Gal 6,2). Drug drugemu moramo z besedo in dejanji, z navezo v molitvi, medsebojno pomočjo prebiti okove individualizma, ki je danes zelo močan.

Sošolec duhovnik je v župnijskem listu zapisal – sicer že za novo cerkveno leto, ki se začne z adventom, pa vendar: **»To je priložnost, da v sebi prebudim spomine dobrega in tako odprem vrata upanju, vabilo, da zgladim prepire in ustvarim mir.** – Poišči pozabljene prijatelje, sumničavost zamenjaj z zaupanjem. Napiši vzpodbudno pismo. Daj komu del svojega zaklada. Daj prijazen odgovor, pa čeprav bi raje koga zavrnil z osorno besedo. Opo-gumi mladega človeka, da bo verjel in zaupal vase. Pokaži svojo zvestobo v besedah in dejanjih. Drži obljubo. Najdi (si) čas. Ustvari (si) čas. Odpovej se nezadovoljstvu. Odpusti sovražniku, opravi zakrament sprave. Bodi pozoren poslušalec. Opraviči se, če se motiš. Bodi prijazen, pa čeprav se nisi motil. Poskušaj razumeti. Zaničuj ljubosumnost. Razmisli o zahtevah, ki jih postavljaš drugim. Najprej pomisli na drugega in bodi hvaležen. Bodi dobrotljiv in blag. Smej se, smej se bolj pogosto. Bodi vreden zaupanja. Bojуй se proti sovraštvu in obsojaj samozadostnost. Izrazi hvaležnost. Pojdi v cerkev. Ostani v cerkvi nekoliko dlje časa kot običajno. Moli s srcem. Razveseli otroško srce. Raduj se ob lepotah in čudesih zemlje ter izrazi svojo ljubezen. Govori o ljubezni vedno znova in znova ter govori glasno. Govori spokojno. Raduj in veseli se, kajti **»Gospod je blizu«** (Flp 4,5).

p. Darko Žnidaršič

PROŠNJA STVARNIKU VSEGA STVARSTVA

Mnogim starejšim ljudem so noči dolge, zato imajo dovolj časa za molitev, ki ublažuje razne bolečine. Marca letos, na praznik sv. Jožefa, bom dopolnil 84 let, pa še vedno dobro spim. Preden zaspim, se priporočim Sveti Trojici: **»Lahko noč, Bog Oče, ki si me ustvaril! Lahko noč, Bog Sin, ki me odrešuješ s svojim trpljenjem! Vzemi še moje starostno trpljenje. Darujem Ti ga. Lahko noč, Bog Sveti Duh, ki me učiš, tolažiš in ljubiš! Hvala za življenje!«**

Prosim Vsemogočnega Boga za vse ljudi na svetu, še posebej za tiste, ki trpijo. Usmili se ubogih beguncev, ki bežijo iz svoje dežele v druge, kjer so boljši pogoji za življenje. Danes jih je že preko dvajset milijonov.

Prosim Te za vse moje še živeče in tudi že umrle sorodnike ter znance.

Prosim Te za ljudi, ki Te iščejo, pa tudi za ljudi, ki Te nočejo poznati ali Te celo sovražijo. Kakor Savlu – svetemu Pavlu, daj tudi njim iskrico svoje ljubezni, da Te bodo vzljubili. Bog, vem, da Ti to lahko napraviš. Dal si nam svobodno voljo, ki pa je včasih ne znamo pravilno uporabljati in jo zato usmerjamo v svojo škodo. Konec koncev smo vsi Tvoji otroci, dobri in slabi, zato nas vzemi k sebi.

Prosim tudi za vse redovnice, redovnike in duhovnike. Za Tvojo in našo Cerkev, ki jo je že **»popravljal«** sveti Frančišek v svojem času. Ta Cerkev je naša ladja, na kateri potujemo v srečno večnost. Danes jo popravlja sveti oče Benedikt XVI., saj so jo člani Cerkve precej poškodovali. Ti bi morali živeti svetniško, pa so za to preslabotni, kot vsi mi, ostali grešniki. Pomagaj papežu in nam vsem, da bomo z dobrim zgledom in ljubeznijo popravljali to ladjo, na kateri se vozimo v Tvojo veselo večnost.

Jože Košorok, Sydney - Bosley Park NSW

25. Janurja 1952.

Printed and published (Editor) : Rev. B. Korbic
45 Victoria Street, WAVERLEY (Sydney) N.S.W.

MISLI o "MISLI"

"MATERNI JEZIK JE NAJ-DRAŽJA DOTA, KI SMO JO OD SVOJIH PREDMENO DOBILI" (A.M. Slonšek)

pisa v Australiji je pred nami.

Slovenci po drugih kontinentih, zlasti v USA in Argentini, se ne reje postavljati z bogato literaturo in dobro razvitim časnikarstvom. Mi tu v daljni Australiji žal nimamo ničesar. Zdaj smo pričeli tudi mi z delom in upamo, da bomo uspeli, če se bo vsa peščica po širni Australiji raztresenih Slovencev zavedala svoje narodne dolžnosti in prispevala svoj delož k skupnim naporom. Mnogi bodo že ob prvi številki ugibali, kdo in kaj smo, za koga bomo lomili svoja kopja in kaj bi norda hoteli postati po volji naroda. Vsem tem bi radi v zadostitev njihove radovednosti povedali to-le :

V Australiji nas je le peščica Slovencev, prinešenih v to deželo iz vseh predelov Slovenije, članov vseh nogočih bivših političnih, verskih in strokovnih organizacij, prepuščenih samim sebi, ali, da se izrazimo, kot se se že nekateri o nas - številčno in kvalitativno nepomenben faktor. In tak nepomenben faktor za druge, bi radi ostali tudi v bodoče.

Zelimo, da bi bile MISLI res naš list, namenjen in pisan pred vsem Slovencev v Australiji. Da bi nam v preprosti besedi naših očetov in mater tolmačilo za nas važne svetovne dogodke z ozirno na našo kulturno, versko in socialno življenje. Ne bi želeli dvoriti temu ali onemu. Naš program je dokaj enostaven. Napisan je bil s krvjo naših pradedov in očetov. I kaj smo, nam je povedala naša mati, ko nam je pela " SLOVENEK SEM...."

Čenimo prizadevanje vseh, ki se bore za boljše bodočnost našega naroda, četudi se norda z njimi ne strinjamo v vsen. Ne odklanjamo nikogar, razen komunistov, ker smo prepričani, da je njihova ideja uničujoča ne samo za nas osebno in naš narod, temveč za vsako, človeka dostojno življenje. Veseli nas, da so že v prvi številki lista prispevki vseh stanov našega naroda: duhovnika, intelektualca, delavca in kmeta. Stromeli bomo za tem, da nas bo enako sodelovanje vezalo tudi v bodoče. Prepričani smo, da nam bodo vsi naši naseljenci v Australiji rado volje pomagali.

Po dolgem času, iskanju in tavanju, se je končno tudi nam v Australiji posrečilo izdati slovenski list. Naše večletne sanje so uresničene; prva številka slovenskega časopisa

NA POT

Simon Gregorčič je za uvod svojim pozicija zapel: "Da raztresene bi ude zbral..." Besede so zelo primerne našim MISLI-n za na pot k vsakomu Slovencev, ki živi v tej širni Australiji. Njih naloga je zbrati vse Slovencev in jih povezati v eno družino. Kjer so osebni stiki vsled oddaljenosti nogoči, si pomagajo ljudje s tiskom. Tako tudi mi, MISLI naj obiščejo vsakega in mu povedo, da je tu še nekdo, ki nanj misli, še nekdo, ki želi njegove družbe.

Pri vsej oddaljenosti in dobri volji, ki jo imamo, se čutimo večasih tako samo, zapuščeno, srce nas kar žene iskat družine. MISLI so vas pripravljene obiskati in to kar redno in vam prinašati duhovnega razvedrila. To nam bo ravno prav prišlo, ker nas žeja po dobrem prijatelju, ki nas bi razumel in potolažil ter nas zopet navdušil za vzore iz otroških let, za nauke, ki sta nam jih dobri mati in skrbni oče vsajala v srce.

ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION

313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

Phone: 02 9637 7147 and 02 9682 5478 Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783 Fax: 02 9682 7692

V zadnjih Mislih še nismo omenili našega MIKLAVŽA, zato se ga spomnimo zdajle.

Naši otroci so pod vodstvom Zlatke Pondelak in svojih staršev pripravili v cerkvi lep kratek program za sklep šolskega in katehetskega leta. Miklavž je bil še bolj navdušen, ker je bilo otrok več kot leto poprej, in je toliko bolj vesel delil darila in spodbujal tega in onega mladega člana našega občestva in mlade po srcu. Bog daj, da bi bilo še večkrat tako!

Za božično devetdnevnicco je bil obisk manjši, razen oba četrta in na 4. adventno nedeljo. Marsikdo se zvečer že težje odpravi od doma in težje vozi ponoči, kolikor pa moremo, skušajmo premagati tisto znano razvado, ki se ji po domače reče »komodnost«, pravilno slovensko bi najbolje rekli – »preveliko udobje« - ko se ti več ne da in še kdaj z užitkom rečeš »še«. Se znamo pravočasno odločiti, ustaviti, odpraviti?

JASLICE so letos oblikovali: Sonja Fisher, Tončka Stariha, Luke in Mitchell Blessing, Olga in Veronika Konda in Zora Johnson. Bog povrni vsem!

Pater VALERIJAN je tik pred božičem moral iskati zdravniško pomoč zaradi težav z mehurjem in prostato. V bolnišnici Westmead se je zdravil od četrta, 23., do srede, 29.12.2010. - Pater Darko je opravil obe božični sv. maši polnočnici – zgodnjo v Figtreeju in glavno polnočnico pri našem Sv. Rafaelu. Na praznik dopoldne je prišel maševat g. Edi Sedevecič. - Po kosilu sem se (p. Darko) odpravil še v Canberro in naslednji dan zgodaj zjutraj domov za nedeljsko sv. mašo pri Sv. Rafaelu. Pri zorni božični sv. maši pojemo ljudske pesmi. Dopoldanska sv. maša je običajno dvojezična, saj pride kar nekaj mladih, naših družin, pa tudi starejših, če kdo ne more k polnočnici, in vzdušje je bilo res prijetno. Naša dekleta iz zboru Južne zvezde so razmnožila in razdelila program pesmi – slovenskih in angleških. Uporabili smo ga tudi pri nedeljski sv. maši naslednji dan, 26.12., na praznik sv. Družine. Zlasti lepa je pesem duhovnika Franca Juvana 'Slava Bogu, mir ljudem', ki ima tudi božične kitice in smo refren lahko zapeli skupaj. – Po sv. mašah smo še dolgo

klepetali in si voščili skupaj na dvorišču. Po božični polnočnici je bilo prijetno hladno, na božični dan sončno in zelo vroče, tudi v Canberri, naslednji dan, v nedeljo, pa nas je namočil dež.

ŠTEFANOVANJE in praznovanje 20. obletnice slovenskega plebiscita, dneva samostojnosti in enotnosti, je zares lepo uspelo. Ker je bilo v nedeljo, smo ga priredili že po redni sv. maši, pri kateri smo se zbrali polnoštevilno. Pri bogoslužju smo se spomnili naših družin – družina je danes v slovenskem narodu zelo na prepihu in tudi novi zakoni in njih postavljalci hočejo odvzeti še tisto najosnovnejše, kar ji pripada (in vsiliti nov družinski zakonik, ki samo še podira vrednote in družino kot osnovo!!!). Kot narod – širša družina moramo držati skupaj, čeprav smo tako različni, različnih nazorov, vendar ne smemo pozabiti na zavezo z Bogom in zavezo, ki nas veže do našega naroda, skupnosti, države in občestva – (krajevne) Cerkve. V novi številki »Rafaela«, ki smo jo dobili, je objavljena še zadnja, tretja kateheza škofa dr. Petra Štumpfa, ki

nas spomni na našo odgovornost – in odgovornost do nas samih, naših družin, družbe, naroda, države, Cerkve, katere udje smo - »super lahko« je samo stati ob strani, brskati in modrovati, kje, kdo, kaj vse mi ni všeč, česa vse je Cerkev kriva, kaj vse ni v redu v naših skupnostih, med nami, toda ne smemo ostati na okopih, ampak moramo narediti korak naprej, že samo zato, da se bolje vidimo in da še kje poprimemo. Mar ne?

Po sv. maši smo se zbrali v naši dvorani. Proslavo sta pripravili in povezovali Danica Petrič in Olga Lah. Slavnostni govornik je bil naš častni generalni konzul Alfred Brežnik. Danica Petrič in Zora Johnson sta recitirali svoje pesmi, zbor Južne zvezde pa je zpel slovensko in avstralsko državno himno in še nekaj pesmi. Za kosilo je poskrbela 3. delovna skupina. Za veselo razpoloženje sta na odru zaigrala Julie in Luka iz ansambla The Masters. – Najlepše pa je bilo, da smo se res zbrali polnoštevilno najprej v cerkvi in potem v dvorani in da je bilo vzdušje večinoma prijetno. Na štefanovanju nas je bilo skoraj še enkrat toliko kot prejšnja leta, naša rojakinja Jerica Grželj nas je naštel 133 (pri sv. maši nas je bilo seveda več). Vabimo vas, da predlagate, kako naprej. Vsem, ki ste pripravili uspelo praznovanje in kosilo, pomagali tu in tam, pa velik – Bog plačaj!

OB NOVEM LETU smo imeli kar nekaj obiskov iz naše domovine. Obiskali so nas Irena Jernej iz Brisbana, Irena Golob, Jože Repatec in Rebeka Srebotnik iz domačega Dravograda, potem p. Boris Markež, ki deluje sedaj v Kopru, p. Robert Bahčič, ki deluje v Rimu na frančiškanski generalni kuriji, in Andreja Eržen iz Kamnika. Po novem letu in prazniku Gospodovega razglasenja (pri nas v nedeljo, 2.1.) se nam je pridružil še p. Filip Rupnik, ki je sedaj pri Novi Štifti pri Ribnici na Dolenjskem.

Pater VALERIJAN – 85-LETNIK

Vroči poletni dnevi pridno tečejo in prišel je nov praznični dan, ki ga je naredil Gospod: Pater VALERIJAN je praznoval svoj 85. rojstni dan v četrtek, 6.1.2011. Praznik smo obhajali zares slovesno, najprej v četrtek dopoldne, ko se zbira molitvena skupina.

V naši cerkvi sv. Rafaela smo zapeli litanije Matere Božje z božičnimi odpevi in obhajali skupno sv. mašo. S slavlencem p. Valerijanom smo somaševali p. Darko, g. Edi Sedevčič, p. Boris, p. Robert, p. Filip, p. Ciril iz Melbournu in zastopnik avstralskih frančiškanov p. Carl Schaeffer. Pater Ciril in Marija Anžič sta tudi pripeljala novo mozaično sliko sv. Marije od Križa – Mary MacKillop, ki jo je izdelal Lojze Jerič v Melbournu. Molitvena skupina in naši prostovoljci so pripravili kosilo v dvorani, Danica Petrič in Olga Lah sta povezovali kulturni program. Zbralo se nas je kakih 80. V dvorani si lahko na panojih ogledate razstavo fotografij, ki so jih pripravile članice arhiva HASA NSW: Martha Magajna, Mihelca Šušteršič, Marija Grosman in Zora Johnson. Florjan Auser iz Slovenian Media House je posnel nov, zelo lep, dokumentarni film o p. Valerijanu, ki smo si ga ogledali, prav tako smo si ga ogledali na glavnem praznovanju v nedeljo in na praznovanjih v Figtreeju in v Canberri.

GLAVNO PRAZNOVANJE je bilo V NEDELJO, 9. JANUARJA, na praznik Jezusovega krsta. Slavljenec p. Valerijan je vodil slovesno sv. mašo, pri kateri je prepeval naš mešani cerkveni pevski zbor, blagoslovil novo mozaično sliko sv. Marije od Križa in pridigal številnemu Božjemu ljudstvu, ki se je zbralo od blizu in daleč, poleg domačih še rojaki iz Canberre, Newcastla in iz drugih krajev. Pridružili so se nam nekateri domači farani iz krajevne župnije sv. Marjete Marije Alakok v Merrlyandsu. S slavlencem smo somaševali p. Filip, p. Darko in domači župnik g. Roderick Bray, ki je letos zlatomašnik. Pri kosilu in popoldne kot somašnik v Figtreeju se nam je pridružil g. Edi Sedevčič. Somaševalci smo slavlencu voščili ob koncu sv. maše, vsak od nas je povedal nekaj besed. Obenem smo voščili p. Filipu za bližnji 80. rojstni dan, ki ga bo praznoval na slovenski kulturni praznik, 8.2., takrat bo že v domovini. *(Upamo, da ne bo premrzlo, ker je malo*

prej, ko tole pišem, zapadlo pri Novi Štifti 25 cm novega snega in temperatura je krepko pod ničlo). V dvorani je slavljenca pozdravil in nas nagovoril častni generalni konzul **g. Alfred Brežnik**. **G. Alfred Brežnik in žena Jeni sta se isto nedeljo, 9.1., pri sv. maši zahvalila za 50-letnico skupnega življenja**, zato voščimo tudi njima in se jima zahvaljujemo za vso dobroto in skrb, za življenjski zgled v našem občestvu in mnogim drugim rojakom daleč naokrog. Brez njiju bi našemu slovenskemu občestvu v Sydneyu in drugod marsikaj manjkalo. Iskrene čestitke zlatemu paru tudi iz Melbournu! K sveti maši in praznovanju so prišli predstavniki slovenskih združenj in organizacij, predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek z ženo Ano, predsednik Kluba Triglav Panthers Peter Kroke (žena Ivica se je opravičila), predsednica Slovenskega društva Tivoli Newcastle Marija Grosman z možem Emilom in drugi. Slavljenca sta pozdravila tudi začasni odpravnik poslov na veleposlaništvu v Canberri dr. Zvone Žigon, ki je poskrbel za zdravico, pri sv. maši pa se je pridružil kot pevec našemu cerkvenemu pevskemu zboru, in domači predstojnik p. Darko Žnidaršič. Zbralo se

nas je kakih 350 rojakov in prijateljev. Kuharice naše 1. delovne skupine in voditeljica Kristina Car pravijo, da so skuhale in razdelile največ kosil doslej.

Kmalu popoldne smo se p. Valerijan, p. Filip in p. Darko odpravili v FIGTREE. Pri slovesni sv. maši v tamkajšnji naši cerkvi bi pričakovali več rojakov, prav tako pri večerji. Slavljenca p. Valerijana in p. Filipa je pozdravil Ivan Rudolf, ogledali smo si video, pevovodkinja Barica Brodnik pa je zapela za slavljenca pesem, ki jo je sestavila sama za njegov jubilej. Barica je že v četrtek prej zapela to pesem tudi v Merrylandsu. Torto je spekla in okrasila Ivanka Jaušovec in jo (po zamisli p. Darka) okrasila s tremi kralji. »*Sveti trije kralji so namreč prinesli Jožka v njihov (Jenkov) dom*«, rad pravi p. Darko.

Tretjo nedeljo v mesecu je sv. maša v CANBERRI. Vsi trije patri smo se odpeljali tja, najprej na novo slovensko ambasado, kjer nas je pričakal začasni odpravnik poslov dr. Zvone Žigon. Hiša je res okusno urejena, zgrajena sicer v slogu, kakor so druge hiše okrog, vendar tipično slovenska – greš iz mesta na hribček – Slovenci imamo radi hribčke in dolince, naše gore. V pisarne greš po klančku dol v spodnje prostore in olajšan ali v upanju na boljše čase po klančku gor, v nadstropju pa je stanovanje za veleposlanika in njegovo družino. Čas je bil kratek, pa je Zvone vseeno uspel priklicati po Skypu starejšo sestro, da sta pokramljala tudi s p. Filipom, saj se Žigonovi in p. Filip poznajo od doma že vrsto let. Kmalu smo se spustili nazaj v dolino, dober kilometer stran in malo čez stoji cerkev sv. Petra in Pavla v Garranu, kjer obhajamo sv. mašo. Zvone se nam je tudi tokrat pridružil kot pevec pri tamkajšnjem pevskem zboru pri sv. maši. – Še en kilometer čez most in malo naprej in smo na Slovenskem društvu v Canberri, kjer smo povečerjali, pozdravili slavljenca, razrezali torto, pogledali video, zapeli in se poveselili ob domačih zvokih.

Provincial Avstralske frančiškanske province Svetega Duha p. Paul Smith OFM se je opravičil, poslal pa je naslednje voščilo:

»Dear Fr Valerian, Happy Birthday! On this special day, the friars of the Province of the Holy Spirit wish you all the blessings of God. We thank God for you and for all you have contributed to the Australian Church through your pastoral care and love for the Slovenian people over the past four decades and more. **May you keep good health and happiness for years to come.**

I hope that you enjoy your day. I am sorry that I cannot be with you today or on Sunday when you celebrate with your people.

This morning I remember your intentions in Mass at Edgecliff church.«

Fraternally, Paul Smith OFM, Provincial Minister

Pater Valerijan je začel prihajati med rojake v Newcastle kmalu po prihodu v Avstralijo, še bolj redno pa, ko je obnemogel "večni popotnik" dr. Ivan Mikula. Po pripovedi pokojne Hermine Pichler, je bil p. Valerijan tisti, ki je preskrbel majhno dvoranico poleg cerkve Srca Jezusovega, kjer se berejo slovenske maše že od 30. marca 1958 dalje, in imamo po maši srečanje ob kavi in prigrizku. Ta tradicija se je ohranila do današnjega dne.

Pater Valerijan je prišel med slovensko skupnost v Avstralijo kot mlad in nasmejan mladenič, ki je dosedanjih 47 let bivanja v Avstraliji delil z nami dobro in slabo, veselo in žalostno. Spremljal je naša življenja, bil naš ne samo duhovni vodič, temveč tudi prijatelj in svetovalec. Poročil je nešteto mladih slovenskih parov, krstil naše otroke in pospremil veliko število rojakov na zadnji poti na Gospodov travnik večnega počitka. Vsa leta je bil steber slovenskega duhovnega, kulturnega in prosvetnega življenja ne samo v Sydneyu, temveč tudi po vseh delih Avstralije, kjer živijo Slovenci. Vedno poln življenja in trdne volje je še danes vzorec nam vsem. Vedno je našel dovolj poguma in krepko stopal naprej.

Patru Valerijanu nikakor ne moremo poplačati vsega, kar je storil za slovensko skupnost. Zahvaljujemo se mu za njegovo delo, skrb, ljubezen in potrpežljivost ter prosimo Božjega blagoslova, da ostane med nami še naprej vedno nasmejan. Bog Vas živi, pater Valerijan!

Maria Grosman, Newcastle, NSW
Pater VALERIJAN SE VSEM NAJLEPŠE ZAHVALJUJE ZA VOŠČILA, DAROVE, MOLITVE IN DRUGE POZORNOSTI.

NAPOVEDNI KOLEDAR MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Zadnjo nedeljo v januarju se bomo pri nedeljski sv. maši poslovili od jaslic in božičnih pesmi. Obenem je ta nedelja posvečena Svetemu pismu. V nedeljo, 27.2., bo družinska sv. maša in blagoslov otrok. Šolarji lahko pridete v šolskih uniformah in prinesete k blagoslovu šolske torbice, kakor smo to imeli že prejšnja leta. Pustni piknik bo v nedeljo, 6.3.2011, po sv. maši.

Na pepelnico, 9.3., je zapovedan strogi post. Sv. maši z obredom pepelenja bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer.

Na praznik sv. Jožefa, 19.3., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Prav tako naslednji petek, na praznik Gospodovega oznanjenja Mariji, 25.3.

FIGTREE – WOLLONGONG

Cerkev VSEH SVETIH:

Naša cerkev vseh svetih v Figtreeju bo letos obeležila svojo 100-letnico. Temeljni kamen, ki je vžidan na pročelju nekoč anglikanske cerkve, nosi datum 13. maja 1911. V svetem letu našega odrešenja 1983 je cerkev postala katoliška in slovenska. Za to našo slovesnost – 100 – letnico cerkve - smo povabili našega škofa msgr. Petra Inghama. Škof Peter Ingham je pred kratkim, 19.1., praznoval svoj 70. rojstni dan. Ker bo gospod škof v mesecu maju odsoten, datum naše slovesnosti še ni določen. Škof Peter bo pri slovesni sv. maši blagoslovil sliko sv. Marije od Križa – Mary MacKillop za našo cerkev.

Sv. maše v Figtreeju so vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu: 13. in 27.2., 13. in 27.3. V aprilu bodo sv. maše tri zaporedne nedelje: na 5. postno nedeljo, 10.4., na cvetno nedeljo, 17.4., in na veliko noč, 24.4., vedno ob 5.00 popoldne. Na veliki petek bodo obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer.

CANBERRA – GARRAN: SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu, če ni kdaj oznanjeno drugače: 20.2. in 20.3. (Canberra Day je letos 14.3.). **V aprilu bo sv. maša samo na veliko noč, 24.4. Po sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil.** – Sv. maše so ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON:

KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša je vsako 5. nedeljo v mesecu, kadar jo mesec ima, ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega, če ni kdaj določeno drugače: 30.1., 29.5., 31.7., 30.10.

STATISTIKA VERSKEGA ŽIVLJENJA ZA LETO 2010

KRSTOV smo imeli 13: 1 odrasla katehumena in 12 otrok: 5 dečkov in 7 deklic. Vsi otroci so bili krščeni v prvem letu življenja. – Leta 2009 smo imeli samo 10 krstov. Najmanj krstov smo imeli leta 2007, ko jih je bilo 9.

POROKE so bile 4: 3 v Merrylandsu in 1 v Windsorju v župniji sv. Mateja. Povprečna starost ženinov je 31,5 let, nevest 28 let in 9 mesecev, vseh skupaj 30 let in poldrugi mesec. – Leta 2009 sta bili v naši cerkvi 2 poroki.

POGREBOV je bilo 18: 12 moških in 6 žensk. Povprečna starost umrlih je 80 let (moških 78 let in pol, žensk 83 let in pol). Previdenih je bilo 13, nagle smrti sta umrla 2. Od 18 pogrebov sta bila 2 v Figtreeju - Wollongongu. – Leta 2009 smo imeli 25 pogrebov.

PRVOOBHAJANCEV smo imeli 7 (6 otrok, 1 odrasla oseba), prav tako BIRMANCEV 7 (6 otrok, 1 odrasla oseba). – Leta 2009 smo imeli 3 prvoobhajance.

SV. OBHAJIL: V Merrylandsu 12.040, v Figtreeju 810, v Canberri 500, v Newcastlu okoli 50.

SV. KRST:

LUKA FRANC ANTE BOŠNJAK, Greystanes, NSW, rojen 10.10.2010 v Westmeadu. Oče Steven Bošnjak, mati Danica, rojena Matuš. Botra sta bila Suzana Matuš in Dario Bošnjak. – Merrylands, Sv. Rafael, 8.1.2011.

ZLATOPOROČENCI:

Na Silvestrovo sta doma v Sloveniji praznovala zlati jubilej **IVO in TEJA BAVČAR**. Na novo leto sta se v naši cerkvi zahvalila Bogu ob 50. obletnici poroke **ŠTEFAN in ANGELA TRSTENJAK**. V nedeljo, 9.1., ko smo praznovali jubilej p. Valerijana, pa sta se zahvalila Bogu za 50-letnico zakonskega in družinskega življenja **ALFRED in JENI BREŽNIK**.

NAŠI POKOJNI:

MARIO BUČKOVIČ je umrl na prvi petek, 3.12.2010 zgodaj zjutraj v bolnišnici v Liverpoolu. Luč sveta je zagledal 31.8.1935 v Malih Munah na Hrvaškem. Leta 1957 je prišel v Avstralijo, kjer je delal kot šofer, razvažal kruh, nato je delal v General Motor Holden in v drugih tovarnah. Poročen je bil z Ivano Mikuletič iz Velike Bukovice pri Ilirski Bistrici. Poleg žene zapušča sina Roberta, hčer Diانو, ki je poročena z Valterjem Renkom in živi v Ilirski Bistrici, vnuka Marka in Edija, štiri sestre na Hrvaškem in njihove družine, brata, ki živi v Franciji, in teto Drago z možem Franetom in družino. Bolehal je samo mesec dni. V bolnišnici je tudi prejel zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v ponedeljek, 13.12.2010, nato smo se poslovili od njega v kapeli Mother of Mercy v Rookwoodu. Po pogrebni obredni je bil pokojnik upepeljen.

BRUNO PRINČIČ je umrl v Braeside Hospital v Prairiewoodu na praznik Brezmadežne, 8.12.2010 zvečer. Rojen je bil 29.4.1938 v Vipolžah v Goriških Brdih očetu Antonu in materi Emi.

Leta 1956 se je odločil, da poišče v svetu boljši kos kruha. Z bratom Jožetom sta se odpravila v Italijo in bivala nekaj časa v kampu v Bariju, nato sta 20.9.1959 odplula z ladjo Toskana v Avstralijo, kamor sta prispela 3.12.1959. Bruno je kmalu po prihodu na peto celino na plesu v Paddingtonu spoznal svojo bodočo ženo Sonjo Zorec. Poročila sta se v Paddingtonu v cerkvi sv. Frančiška 27.8.1960. V zakonu sta se

jima rodila sin Roy in hči Diana. Bruno je bil najprej šofer, dostavljal je mleko, nato je delal v železolitarni, kasneje v mlinu in končno kot mesar za družbo Presto, kjer je ostal do upokojitve. Več let je delal na svoji fermi v Kemps Creek, prideloval je sadje, grozdje, domače vino in zelenjavo in z ljubeznijo skrbel za domači vrt. Svoje pridelke in izdelke je rad podaril svojim domačim in prijateljem. Rad je zahajal v družbo, tudi v našo cerkev sv. Rafaela, nam za velike praznike prinesel domačo šunko ali pršut in domače vino, pa na Slovensko društvo in na Klub Triglav, rad je balinal in bil povsod zelo priljubljen. Nekajkrat je obiskal domače kraje, nazadnje leta 2009, kmalu po prihodu nazaj pa se je začel njegov križev pot. V bolezni

je večkrat prejel zakramente, njegovi domači so dneve in noči bedeli ob njem. Bruno poleg žene Sonje zapušča sina Roya z ženo Coral, hčer Diano, vnukinjo Latoyo, brata Jožeta in njegovo družino v Smithfieldu, NSW, v Sloveniji brata Zarjana in njegovo družino ter svojega že pokojnega brata Gvida. Njegov bratranec je tudi že pokojni duhovnik g. Jožko Benedetič (1927-1993), vipolški rojak. – K pogrebni sv. maši smo se polnoštevilno zbrali pri Sv. Rafaelu v sredo, 15.12.2010. V slovo so mu spregovorili sin Roy, predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek in predsednik Kluba Triglav Peter Krope. – Bruno je pokopan na slovenski Božji njivi na katoliškem pokopališču v Rookwoodu.

OLGA REHOLC, rojena RODLIH, je umrla 8.1.2011 v Petershamu. Rojena je 25.9.1926 v Zagorju ob Savi v družini, v kateri je bilo 8 otrok. V Avstralijo je prišla pred 36 leti. Poročena je bila z Jožetom Reholcem, ki je doma iz Mokronoga. Poleg moža zapušča sina, tri vnuke in enega pravnuka. Pogrebni obred je vodil avstralski duhovnik 13.1.2011 v Rookwoodu, nato je bila pokojnica tam upeljena.

POPRAVEK: V zadnji številki Misli smo omenili pokojnega rojaka **LUDWIGA ŠMUCA**. Pokojni je bil poročen s **Traudi**, rojeno **Čerpez**, in poleg nje zapušča 8 vnukov. Hvala gospe Traudi, da nam je sporočila popravek.

p. Darko in p. Valerijan

DOGODKI IN PRAZNOVANJA PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Poroča Štefan Šernek, predsednik SDS

PRIHOD SV. MIKLAVŽA

V nedeljo, 5. decembra 2010, je Slovensko društvo Sydney (SDS) obiskal sv. Miklavž s svojimi angelčki in hudobnim hudičem. Pred prihodom sv. Miklavža smo zaplesali in se zabavali z ansamblom Alpski odmevi. Dogodka se je udeležilo nekaj čez 200 obiskovalcev. Od tega je bilo prisotnih lepo število otrok tretje generacije avstralskih Slovencev, kar me je zelo presenetilo. Društvo je darovalo 30 paketov daril za otroke. Vesel sem, da smo lahko obdarili vse otroke. Tudi starši in prijatelji so prinesla veliko daril, tako da je bil sv. Miklavž to leto z darovanjem kar precej zaposlen. Zaposleni pa so bili tudi naši kuharji in kuharice, saj so morali pripraviti hrano za kar 120 ljudi. Po odhodu sv. Miklavža smo se zabavali in plesali še tja do 6. ure zvečer. Imeli smo lepo in veselo nedeljsko popoldne.

Mesec december je bil za odbor SDS zelo zahteven, saj smo organizirali kar devet prireditev in na žalost tudi dve pogrebščini naših članov.

BOŽIČNO KOSILO

V soboto, 27. novembra 2010, je kuhinja SDS za vse delavce in organizatorje slovenske cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu pripravila božično kosilo. Po kosilu smo si ogledali film, kateremu so sledili prijetni pogovori.

V nedeljo, 19. decembra 2010, smo vsi člani SDS v naši dvorani imeli božično kosilo. Po kosilu smo plesali in se zabavali z ansamblom Alpski odmevi. Tudi tokrat nas je bilo vsega skupaj nekaj čez 200 obiskovalcev, tako člani kot tudi »nečlani« SDS. Tisti, ki niso člani SDS, so plačali 15 AUD po osebi, ostali pa smo imeli kosilo v dar za božič. Tudi to popoldne je bilo zelo lepo in veselo. Veliko smo plesali, saj je bila glasba zabavna. Ni manjkalo ne polke ne valčkov niti ne moderne glasbe.

SILVESTROVANJE

Praznovanje novega leta smo pričeli na Silvestrovo ob 20. uri. V novo leto smo prešli skupaj z ansamblom The Masters, ki so nas izredno zabavali in razveseljevali. Čestitamo jim za lepo glasbo na silvestrski večer. Cena za člane SDS je bila 50 AUD, za nečlane 60 AUD. Naša kuhinja je za vse obiskovalce pripravila večerjo s tremi hodi. Ob tej priložnosti bi pohvalil izvrstno postrežbo in odlično hrano. Marsikdo ve, da je naša hrana ena izmed najboljših in najbolj okusnih. Po večerji smo pripravili prijetno presenečenje za naše obiskovalce. Od 30 miz smo jih izžrebali 10, ki so prejele vsaka po 50 AUD. Med žrebanjem je nastala taka tišina, da bi lahko slišal še miško, ki gre na »špancir«. Predsednik SDS, Štefan Šernek, je srečnim dobitnikom rekel, da sedaj lahko kupijo pivo ali vino. Po končanem žrebanju je sledila še bogata loterija s 13 dobitki, ki smo jo končali še pred polnočjo. Na velikem platnu smo predvajali ognjemet iz sydneyškega Harbour Bridge. Tik prej odštevanjem do novega leta 2011 sta na oder skupaj z ansamblom pristopila predsednik SDS Štefan Šernek in njegova žena Ana Šernek. Za novo leto 2011 so zaželeli vse najboljše, srečo in zdravje. Ko smo drug drugemu zaželeli srečno in zdravo novo leto, so nas ponovno vse do ranega jutra zabavali fantje iz ansambla The Masters. Imeli smo lep in vesel večer, dočakali novo leto in se po končanem silvestrovanju z veseljem in zadovoljstvom vrnili na svoje domove.

Srečno novo leto želim vsem skupaj, da bi še večkrat prišli skupaj in se dobro imeli. Stopamo v novo leto 2011, zato zavijajmo rokave, primimo vajeti v roke in vodimo naše društvo v boljšo prihodnost.

Štefan Šernek z ženo Ano in odborniki

ROJSTNI DAN

V nedeljo, 9. januarja 2011, smo pri SDS praznovali **prvi rojstni dan ANE NEMEŠ**. Čestitamo mladi Ani za rojstni dan, da bi bila pridna in zrasla v veliko punčko. Prav tako čestitamo očetu in materi Nemeš ter Aninim starim staršem.

PRVI PLES V LETU 2011

V nedeljo, 23. januarja 2011, bomo pri SDS imeli prvi ples v tem letu. Dogodek se prične ob 14. uri. Do 18. ure nas bo zabaval ansambel Thirolian Echoes, restavracija pa bo odprta od 12. ure dalje.

BALINANJE

30. januarja 2011 balinarji SDS in ostalih slovenskih društev tekmujejo za Prešernov pokal. Tekmovanje se prične ob 8. uri zjutraj pri SDS.

PREŠERNOVA PROSLAVA

V nedeljo, 6. februarja 2011, bomo pri SDS imeli Prešernovo proslavo s krajšim kulturnim programom. Zabavali nas bodo zvoki ansambla Alpski odmevi. Kuhinja bo odprta od 12. ure dalje.

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS

Poroča Martha Magajna

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2010 TANIA SMRDEL PRIZNANJE ZA NAJVEČJE ZASLUGE ZA SODELOVANJE MED AVSTRALIJO IN SLOVENIJO

**Župan mesta Fairfield
Nick Lalić in Tania Smrdel.**

Tania Smrdel je bila aktivno vključena v slovensko skupnost vse od njenih šolskih let naprej. Že kot otrok je obiskovala Slomškovo šolo, se učila slovenskega jezika in že takrat nastopala na proslavah in drugih prireditvah. Več kot deset let je bila članica folklorne sku-

pine Slovenskega društva Sydney in pogosto je tudi vodila programe pri različnih kulturnih prireditvah v slovenski skupnosti. Istočasno je obiskovala tudi šolo slovenskega jezika v Bankstownu, kjer je tudi zelo uspešno maturirala iz slovenščine. Leta 1992 je postala članica Igralske družine Merrylands, kjer je nastopala v neštetih vodilnih vlogah v komedijah na odru v Merrylandsu in drugih krajih. Sodelovala je tudi v odborih medklubskih organizacij, kot so Slovenski šolski odbor, HASA NSW, Pripravljalni odbor za Slovenian of the Year Awards in drugih. Že od leta 1996 dalje se je začela tudi njena kariera v slovenskih oddajah na Radiu SBS, najprej s prispevki za mladino, leta 1999 pa je postala redna sodelavka pod vodstvom Marize Ličan, s prvo neodvisno oddajo marca 2000. Leta 2008 je postala začasna urednica slovenskega radijskega programa in izmenično s sodelavci iz Melbourne poslušamo redno njen glas preko radijskih valov, ko nam prinaša novice iz naše skupnosti in iz domače dežele. Velik del svojega življenja je posvetila domovini svojih staršev, na katero jo vežejo njene slovenske korenine in rada tudi obiskuje Slovenijo. Poleg njenega vztrajnega dela za slovensko skupnost je Tania končala univerzitetno izobrazbo kot CPA ali Certified Practising Accountant in opravlja odgovorno mesto komercialnega menedžerja pri podjetju Campari Australia, pri tem pa še vedno najde čas, da pomaga rojakom ali slovenskim organizacijam pri organiziranju kulturnih ali družabnih programov, akademij, proslav in drugih prireditev.

KARLO SAMSA - PRIZNANJE ZA ŽIVLJENJSKO DELO V SLOVENSKI SKUPNOSTI

Hedvika in Karlo Samsa.

Karlo Samsa prihaja iz vasi Prelože na Primorskem v Sloveniji.

V Avstralijo je prispel leta 1966 z ženo Hedviko, hčerkico Yolando, mamo Karolino in mlajšim bratom Vinkom na povabilo njegovih dveh

starejših bratov, ki sta prišla v Avstralijo dve leti prej. Priden in delaven je Karlo hitro našel delo. Njegov drugi otrok Dušan je bil rojen leta 1967. Malo kasneje so zgradili hišo in zraven hiše balinišče, kjer so se hitro začeli ob nedeljah zbirati drugi priseljenci iz Primorske in kmalu je njegova hiša postala družabno središče Slovencev, vse dokler ni eden od prijateljev omenil novo ustanovljeni Klub Triglav v St. Johns Parku. Bilo je leto 1972. Po prvem obisku v Klubu Triglav je Karlo vzel svoj kamion, brata Vinka in še nekaj prijateljev in pripeljali so v klub pesek in deske in zgradili so zraven klubskih prostorov balinišča, ki so v klub pripeljala vsako nedeljo vedno več in več ljudi. Karlo je postal od vsega začetka član odbora kluba in bil je tudi klubski predsednik od 1977 do 1984. Organiziral je gradnjo kluba in tudi vsega drugega, kar je bilo treba napraviti. Brez njegovega znanja, spretnosti in vodstva Kluba Triglav prav gotovo ne bi bilo. Ko so planirali zgradbo kluba, so morali spremeniti lego balinišč. Karlo in Vinko sta osebno zgradila šest balinišč s solidnimi temelji, cementnimi okvirji in obzidjem, opeko za opeko. Kasneje so se pridružili še drugi prostovoljci in zgradili so ograjo okoli balinišč. Klub je bil dograjen leta 1982, leto kasneje pa so se odločili napraviti streho nad balinišči. Delo je bilo končano leta 1983 s svečanostjo in balinarskim tekmovanjem, ki so se ga udeležili balinarji iz vse Avstralije. Kmalu potem, ko je bilo vse načrtovanje in delo gradnje končano, je Karlo sklenil, da je njegovo delo opravljeno. Nekaj časa je še delal kot menedžer

novega kluba, nato se je odločil, da naj še drugi opravijo svoj delež, on pa se je posvetil svoji družini. Kupili so kabino pri jezeru v Snowy Mountains in tudi tedaj je Karlo samo del časa posvetil ribarjenju, ostali čas pa je pomagal prijateljem postaviti prizidke in izboljšati njihove počitniške kabine.

Karlo Samsa je še vedno zvest član kluba Triglav Panthers, kakor se kliče sedaj. Še vedno je zaposlen, v prostem času pa pomaga vsem prijateljem pri gradnjah in izboljšavah njihovih hiš s strokovnimi nasveti in spretnimi rokami, zraven pa še balina, lovi ribe ali preživlja čas z družino in vnuki. Večkrat pa je tudi dobil nagrado v klubu za svoje doma pripravljeno vino. Karlo je cenjen in spoštovan od vseh ki ga poznajo in si zasluži priznanje in pohvalo.

IZLET V DECEMBRU 2010: "GREMO NA ČEŠNJE V ORANGE!"

Decembrsko deževje nas je vse spravilo v težave. Kar cela dva tedna smo morali poslušati zgodbe, kako so drugi češenj željni izletniki morali odpovedati svoje izlete v češnjeve vrtove na različnih koncih naše dežele, ker je slabo vreme uničilo vse češnje, še preden so dozorele. Na dan našega izleta je bila vremenska napoved grozeča, obljubljali so nam nalive ves dan - pa smo imeli srečo, da jih ni bilo. Naša pot nas je vodila v Blue Mountains, kjer smo se najprej ustavili na piknik prostoru v Blackheath za redno jutranjo kavo in prigrizek.

Sadovnjak je bil v dobrem stanju, veje so se šibile od rdečih češenj. Vedra so se hitro napolnila s češnjami in v nekaj urah smo si nabrali dovolj češenj zase, za prijatelje in sorodnike. Po okusnem kosilu v krajevnem klubu smo se napotili nazaj domov in s presenečenjem slišali, da je medtem, ko smo mi uživali v vrtovih in naravi v prijetnem vremenu, naš domači Sydney zajelo strašno neurje. Pa recite, da nismo imeli sreče!

Lastnika sadovnjaka Tim in Dušica s češnjami.

IZLET V JANUARJU 2011: Z LADJO PO HAWKESBURY RIVER

Izlet z ladjo je vedno med našimi izletniki najbolj priljubljen način potovanja, posebno, če ni nevarnosti, da bi nas premetavali razburkani valovi. Lepa, mirna široka reka, kot je Hawkesbury River, je za tak izlet najprimernejša. Za prvo jutranjo kavo smo se najprej ustavili v parku v Bobbin Head, kjer smo si lahko poleg kave in peciva privoščili sprehod ob morju, preden smo se napotili v Brooklyn, kjer smo se vkrcali v prijazno turistično ladjico, ki nas je popeljala na triurno križarjenje. Med potjo so nam postregli še enkrat s kavo in domačimi "Anzac piškoti", iz restavracije v Hawkesbury Marini pa so nam prinesli na ladjo najboljši "Fish and Chips" kar smo ga kdaj okusili, zraven nam je naša Carmen pripravila še mešano solato, tako, da s nam je zdelo, da smo imeli pravo pojedino. Za konec smo obiskali še Eden vrtove v North Ryde, ki so res občudovanja vredni in že je bil čas, da gremo domov.

V mesecu februarju pa se popeljemo z Zig Zag železnico v Blue Mountains.

Paviljon v Bobbin Head.

Z ladjo po reki Hawkesbury River.

MARTINOVO - NOVEMBER 2010 VINSKI PRAZNIK V KLUBU TRIGLAV

Na Martinovo nedeljo se mošt spremeni v vino, pravijo doma v Sloveniji. Pri nas v Avstraliji so drugačni letni časi, tradicij pa se še vedno držimo in

tudi, če se je mošt že precej prej spremenil v vino, naredimo še vedno vinsko pokušino na nedeljo sv. Martina in strokovna komisija in publika odločijo, katero vino je najboljše. Zmagovalci so bili: Vinko Samsa in Izidor Karbič za rdeče vino ter Jože Pahor in Karlo Lenarčič za belo vino. Jože Pahor je dobil tudi nagrado publike.

Zmagovalci tekmovanja za najboljše vino.

BALINARSKO TEKMOVANJE ZA CANKARJEV POKAL, decembra 2010

Kakor običajno so se medklubskega balinarskega tekmovanja za Cankarjev pokal udeležili balinarji Triglava, Slovenskega društva Sydney in Kluba Planica Wollongong. Da bomo boljši prijatelji, ne igrajo moštva klubov drug proti drugemu, ampak se žrebajo imena tekmovalcev, ki sestavljajo posamezno moštvo. Igrali smo ves dan in sedli k skupnemu kosilu in skupni večerji. Pokrovitelji tekmovanja so bili triglavski balinarji, ki so v tem mesecu praznovali rojstne dneve: Frank Šajn, Rudi Gerdevič in Rafael Zadel.

Praznovali so Frank Šajn,
Rudi Gerdevič in Rafael Zadel.

Zmagovalci so bili: prvo mesto: Rudi Rolih in Rudi Gerdevič iz Kluba Triglav in Bruna Kesmič iz Planice Wollongong. Drugo mesto: Ivanka Gerdevič in Emil Hrvat in iz Kluba Triglav in Božo Biletič iz Plan-

ice Wollongong. Tretje mesto: Ema Mailow, Wollongong, Slavko Prinčič, SDS in Jože Slavec, Triglav. Četrto mesto: Mira Smrdel, SDS, Jože Novak, Wollongong in Tone Uršič, Triglav.

Za naslednje skupno tekmovanje se bomo srečali v SD Sydney koncem januarja 2011 v tekmovanju za Prešernov pokal. V času tekmovanja je klub obiskal tudi Dedek Mraz, ki je obdaril prisotne otroke.

Prvo mesto: Rudi Rolih in Rudi Gerdevič iz Kluba Triglav in Bruna Kesmič iz Planice Wollongong.

Dedek Mraz z darili za otroke.

KONCERT BOŽIČNIH PESMI

Drugo nedeljo v decembru, ko je bil v Klubu Triglav Panthers družinski dan, je v dvorani kluba nastopil otroški zbor bližnje osnovne šole z božičnimi pesmi, nato pa je bilo žrebanje velike gomile igrač za prisotne otroke in družine.

Photo:

Koncert božičnih pesmi otroškega zbora bližnje osnovne šole pri Klubu Triglav Panthers. IMG_0132

MIKLAVŽEVANJE

Po dobri stari slovenski tradiciji je tudi letos Klub Triglav obiskal sv. Miklavž. Najprej so odborniki kluba pripravili BBQ kosilo za otroke, potem so se otroci razpršili, nekateri v gumijasti grad, drugi k umetnici, ki je poslikavala obrazke, tretji k čarovniku, ki

Tone in Laurel Uršič z nečakoma.

Odborniki kluba pripravljajo BBQ prigrizek.

Tudi Štefanija je dobila darilo.

Kvartet Johna Križmana:
John Križman, Milan Osterman,
Valentin Antonio, Friedel Mihelič in
med njimi Jeni Brežnik, Zinka Grča
in častni generalni konzul RS
za NSW g. Fredi Brežnik AM.

jih je zabaval do prihoda sv. Miklavža, angelov in črnih parkljev. Vsi otroci so dobili darila od Miklavža in nekateri odrasli tudi, če so bili pridni.

OBISKOVALCI IZ SLOVENIJE

Med vse pogostejšimi obiskovalci iz Slovenije sta tudi dva nečaka triglavskega zvestega balinarja Toneta Uršiča, Urban Uršič in Peter Rodnič. Oba sta si poleg obiskovanja lepot Avstralije pridružila tudi balinarjem v klubu Triglav in Urban je že večkrat odnesel prvo mesto na tekmovanjih. V Avstraliji bosta ostala do konca meseca januarja 2011.

SILVESTROVANJE

Tudi prehod v novo leto 2011 je potekel v veseljem razpoloženju pri praznični večerji in ob zvokih ansambla "Euroz", dame so dobile komplimentarni kozarec šampanjca za boljše razpoloženje in klub je bil poln do zadnjega kotička, še celo mize zunaj na terasi so bile polne. Med gosti so bili tudi obiskovalci iz Newcastla in celo iz Brisbana. Opolnoči smo na velikem ekranu gledali ognjemet iz Sydneya in nazdravili novemu desetletju.

DECEMBERSKI KONCERT ANSAMBLA JOHNA KRIŽMANA

Sredi decembra 2010 je Klub Triglav obiskala skupina gostov iz Slovenije - ansambel Johna Križmana. To je že njihov drugi obisk in v klubu Triglav se je zbralo kar veliko število Slovencev, ki se ne pustijo prepričati propagandi, da je v Sydneyu samo en slovenski klub. Vesela polka je ustvarila živahno razpoloženje in prav radi smo se zavrteli ob lepih slovenskih melodijah. Ansambel Johna Križmana ima močne vezi v Avstraliji, saj je bil John Križman rojen v Perthu, kjer je prebil velik del svojega življenja, preden se je preselil v Slovenijo, medtem ko ima eden od članov ansambla v Sydneyu teto, pri kateri je tudi stanoval v času bivanja tukaj.

IZ QUEENSLANDA

Mladi umetniki iz Beričeve družine: Callym - star 15 let, Laingtyn - 12 let in Caysara - 8 let.

Na priloženih fotografijah se vidijo veseli in sproščeni otroci: Julia Cvetkovič, Meggi Rus, Nika Rus, Nik Rus, Amelia Ac, Chelcie Vah, Caitlan Ac in Byron Vah.

POROČILO o Miklavževem obisku pri nas je bilo prepozno za decembrske Misli. Imeli smo pa res lepa doživetja na teh praznovanjih, ki jih moram omeniti na začetku tega dopisa. Lepa udeležba na društvu **PLANINKA** je bila že prvi pogoj veselega srečanja v dvorani z Miklavževim spremstvom. Veliko darov je bilo izročeno otrokom in tudi nekaj novih mladih družin se je udeležilo. Višek veselja pa so nam otroci in angelčki pripravili kar sami. Prišli so na oder in nam zapeli in zaplesali. Zapeli so z veseljem in z nasmejanimi obrazi: *I have Jesus in my heart...*, kakor tudi druge kitice raznih lepih pesmic in plesov, ki so se jih naučili v šoli. Vse je bilo speljano spontano brez priprav. Otroci so se z Julio Cvetkovič sami pod dvorano dogovorili za nastop. Odlično so uspeli, čeprav se nekateri niso poprej poznali med seboj. Julijin oče Robert jim je pomagal urediti glasbeno spremljavo v ozadju in občinstvo jih je za lepo predstavo nagradilo z nenehnim ploskanjem. Upajmo, da nas bodo otroci še večkrat tako lepo presenetili, saj smo v mladi Juliji videli talent pevke in voditeljice.

Tudi pri društvu LIPA je nad 80 rojakov pričakalo Miklavža s spremstvom angelov in parkeljna. Upam, da bo kdo od tam poročal o tem veselem srečanju. Prilagam sliko predsednice Irene Jernej, ki je kot glavni angel v Miklavževem spremstvu. Rad bi le dodal (kot posebnost) zelo lepo predstavo treh mladih violinistov: Callym Berič star 15 let, Laingtyn Berič 12 in Caysara Berič 8 let. Naredili so nam pravo presenečenje, saj so nam res lepo igrali daljši spored lepih božičnih melodij. Prilagam sliko. Govoril sem z njihovo mamo Veronico Berič, ki mi je razložila, da ima doma še tri starejše otroke, tudi violiniste, ki sodelujejo v raznih orkestrih: Saraya Berič - 26, Harley Berič - 22, Mikayla Berič - 19. Družina Marjana in Veronice Berič s šestimi zelo lepo vzgojenimi in uspešnimi otroki - violinisti - je v avstralsko-slovenski skupnosti zaenkrat nepoznana. Razložil sem ji o našem tradicionalnem letnem mladinskem koncertu in mi je obljubila, da se bo skušala odzvati vabilu naslednjega koncerta z udeležbo njenih otrok. Saraya Berič je izvrstna umetnica in pogosto nastopa na televiziji.

Več si lahko preberete na spletu:

<http://www.thestringselection.com/TSS/Saraya.html>

Zato upajmo, da bomo od družine Veronike Berič še kaj več izvedeli.

Franc Hartman je dober muzikant.

Odbor društva Planinka je letos priredil silvestrovanje v petek, 31. decembra 2010, v zgodnjih popoldanskih urah, saj je med nami čedalje več rojakov, ki težko vozijo ponoči. Na plesni zabavi je igral Franc Hartman. Predsednik društva mi je poročal o zelo lepi in uspešni prireditvi, kjer so bili vsi navzoči zelo veseli in se vrteli ob lepi slovenski glasbi.

Predsednica društva Lipa, Irena Jernej, je kot glavni angel v Miklavževem spremstvu.

V naši Kraljičini deželi smo imeli obisk patra Darka prvi vikend v letošnjem letu. Kot po navadi je prišel najprej med rojake na Gold Coastu. Na letališču v Coolangati ga je pričakal Karel Knap in ga peljal v slovensko društvo LIPA že v soboto, 1. januarja 2011, kjer so imeli božično sveto mašo. Po maši imajo, kot je tam že v navadi, čajanko, kjer gospodinje prinesejo krožnik peciva, saj ljudje pridejo od blizu in daleč. Tudi pater mora narediti 1000 zračnih kilometrov, da nas obiše tukaj v Kraljičini deželi - Queensland.

Med tem, ko je bil pater Darko na daljnem potovanju, je moral pustiti doma samega patra Valerijana, da je tam maševal za svoje farane v Sydneyu. Pater Valerijan je 6. januarja 2011 slavil svoj visoki jubilej - 85. letnico, za kar mu tudi iz Kraljičine dežele voščimo vse najboljše, predvsem pa zdravja in Božjega blagoslova.

Pater Darko se je naslednji dan, v nedeljo, 2. januarja 2011, podal med brisbanske rojake v društvo Planinka. Pripeljala sta ga Karel in Frances Knap, ker je pri njih tudi prenočeval. Božično sveto mašo je imel v društveni dvorani

Planinka ob 10.30 dopoldne. Pater nam je v pridigi ob priliki Gospodovega razglašanja ter ob obisku modrih z Vzhoda govoril o delu in pomoči za bližnje, ki so pomoči potrebni. Čeprav nas je bilo letos malo manj navzočih pri maši, so močno odmevale slovenske božične pesmi. Zato sta se pevca pater Darko in Jože Čeh najbolj potrudila, da smo imeli pravo domače božično petje. Po maši smo imeli dobro kosilo. Prilegla se nam je tudi hladna pijača, saj je bila nedelja precej soparen in vroč dan z nad 30 stopinjami, kar je pravo nasprotje med praznovanjem v zimski Sloveniji in poletni Avstraliji.

Knapova družina iz Gold Coasta.

Po božičnem praznovanju v dvorani društva Planinka sva patra odpeljala na Mount Mee, na kratek oddih in pa obisk osamelih starejših rojakov. Obiskal je 99 letno Marijo Čeh v Deception Bay, Marijo Pietrovski v Caboolture in Mileno Carli v Redclifu. Podelil jim je tudi sveto obhajilo, saj same ne morejo na dolgo pot k slovenski sveti maši. Naj dodam, da kadar imamo med nami na obisku slovenskega duhovnika, je vedno dosti več rojakov navzočih na društvenih srečanjih. Letošnja udeležba je bila malo manjša, kot po navadi, verjetno zato, ker je bil obisk dan po silvestrovanju.

POPLAVE v Queenslandu so povzročile zelo veliko škodo in zajele skoraj tri četrt države Queensland in povzročile zelo dramatično situacijo. Do sedaj so našli že 22 žrtev poplav, več jih je še pogrešanih. Več kot pet tisoč ljudi je našlo zavetišče v zato pripravljenih mestnih centrih. Drugi, ki so imeli možnost, so se pravočasno izselili k prijateljem ali sorodnikom. Te poplave pa imajo zelo obširen obseg cele dežele Queenslanda. Začelo se je že pred več kot tremi tedni na poljedelskih predelih. Tam je voda popolnoma uničila

zelo bogat pridelek žita, ker je bil ravno čas zorenja, oziroma košnje. Močan dež se je nato začel pomikati proti centru Queenslanda proti Rockhamptonu in s tem se je začela prava povodenj. Zemlja, ki je bila že namočena z dežjem, vode ni več sprejemala in tako so se začele polniti glavne reke. Večina mest tukaj je bila poplavljena. Vsako mesto pa ima svojo zgodbo. Nekatera mesta so bila poplavljena kar večkrat po vrsti. Najprej od velikega dežnega naliva in kasneje še od narasle reke, ki je pridvela nad mesto teden kasneje. Posebno hudo je bilo prizadeto mesto Toowoomba in dolina Lokeyer Valey, kjer je povodenj terjala največ žrtev.

bodoče poplave, še zdaleč to ni bilo dovolj, saj je bilo končno potrebno odpreti vodne zapornice in tako je voda pokazala svojo moč.

Druga pozitivna stran pa se vidi v solidarnosti ljudi. Prej nepoznani sosedi in tujci si sedaj pomagajo med seboj z nesebičnim delom in dobro voljo. V nedeljo se je priglasilo **nad 50 tisoč prostovoljcev**, ki so odstranili že veliko nanešenega blata in nesnage. Tukajšnji mediji in televizija so nas stalno obveščali o tej nesreči. Tudi iz Slovenije smo prejeli pismo moralne podpore od ministra za Slovence po svetu g.

Slovenski skupnosti v je bilo tokrat, res hvala Bogu, prizanešeno, saj ne vemo za nobenega, ki bi bil prizadet, razen Ivana Pišotka, ki je odrezan že skoraj štiri tedne od svojega doma v Duaringi - centralnem Queenslandu in mora iskati zatočišče pri prijateljih v Rockhamptonu. Preko telefona smo se povezali s tistimi, ki bi morda bili ogroženi. Tudi preko slovenske radijske oddaje 4 EB v Brisbanu je bilo objavljeno vabilo, naj se javi, če je kdo prizadet. Zaenkrat smo vsi na suhem. Tudi naše društvo Planinka je na hribčku in zato popolnoma varno. Za tiste rojake, s katerimi se poznamo dolga leta in ki so vključeni v našo skupnost, vemo, da so na varnem, dočim za novo naseljene mlade slovenske družine, ki jih je več kot sto, pa ne vemo, kje živijo, ker ne pridejo med nas. V Brisbanu oziroma v Ipswichu je bilo napovedano, da bo reka Bremer narasla do 22 metrov, a hvala Bogu, ni narasla več kot na 19 metrov. Tudi v Brisbanu reka Brisbane ni dosegla napovedanih 9 metrov. Tudi tukaj lahko rečemo hvala Bogu.

Ob vsej tej tragediji pa lahko vidimo tudi dosti pozitivnih stvari. Namreč številni televizijski poročevalci in prizadete osebe, ki spremljajo in čutijo to nesrečno naravno škodo, so v času tragedije pogostokrat omenjali **molitev – prayer – moč in potrebo molitve za trpeče žrtve in za srečno preživetje v tej nesreči.** Tega ni bilo opaziti, preden so prišle poplave in tudi ne sedaj, ko so poplave mimo. Čedalje bolj ljudje spoznavajo svojo nemoč v tej naravni katastrofi. Kljub ogromnemu vodnemu jezcu Wivenhoe Dam, oziroma vodnemu rezervarju, ki so ga zgradili na reki Brisbane, da ustavijo

Boštjana Žekša. Pogrešam pa na tukajšnji javni televiziji cerkvene predstojnike, ki so pred leti v podobnih naravnih nesrečah (požar) javno pozivali in organizirali pomoč prizadetim. Šele v cerkvi smo v nedeljo zvedeli, da ima St. Vincenc de Paul odprt poseben sklad za poplavljenice.

Popravilo škode teh poplav bo trajalo več let in škoda se meri v milijardah dolarjev. Prizadete so bile tudi domače živali na farmah, ki jih niso mogli pravočasno spraviti na višje kraje. Posebna nadloga pa so kače, ki tudi iščejo varnost v naseljih. V reki Brisbane so v tej poplavi tudi opazili morske pse. Glavno prizadevanje v tej nesreči pa je predvsem ohranitev življenj, saj se vse drugo s časom lahko nadomesti. Naj še dodam, da podatke dežnih padavin v našem kraju že dolga leta dnevno beleži moja žena Anica. V sedmih dneh letošnjega januarja smo dobili 960 milimetrov dežja, kar je 40 milimetrov več kot v vsem letu 2006.

POKOJNI:

Najprej moram omeniti zelo poznanega in spoštovanega pokojnega rojaka, katerega smrt še ni zabeležena v Matici pokojnih: **FRANC BERIČ** je bil doma iz Maribora. Rojen je bil 16.08.1920. Umril je na Gold Coastu 18.12.2008. Pogrebno sveto mašo je imel duhovnik v cerkvi Srca Jezusovega v Marimac. Pokojni je bil eden najuspešnejših rojakov na Gold Coastu in je stari ata mladih violinistov.

MARIJA LOBOREC je umrla 16.12.2010 na Sunshine Coast. Doma je bila iz Oštrice – Zagorja, rojena 06.09.1938. Zelo dobro poznana v slovenski skupnosti v Sunshine Coast, posebno se je rada udeleževala slovenske svete maše v Buderimu. Marija je bila prijateljica nam dobro poznanega Viljema Pluta.

Naslednji pogreb v Brisbanu je bil 22. decembra 2010 v Albany Creek Funeral Chapel. Rajki Urbas mi je poslala sledeče podatke o pokojnem: **ALBIN JOŽEF ŠKRBEČ** je bil rojen je bil 02.03.1944 v Koprivnici v Sloveniji. Umril je

16.12.2010 za rakom na vratu. V Avstralijo je prišel leta 1964. Albin je bil po poklicu pleskar in bil zelo aktiven član Upravnega odbora društva Planinke v letu 1974 do 1976. Ko so bile postavljene prve stene društvenih prostorov, nam jih je pokojni Albin pomagal prebarvati. Albin zapušča Lino in hčerki Vaneso in Clariso.

Franc Šauli mi je posredoval podatke o pokojni **JOLAN-
DI HROVAT**, ki je umrla 08.01.2011 v bolnišnici na Gold Coastu. Rojena je bila 12.11.1934 v Trstu slovenskim staršem. Jolanda je bila med Slovenci v Brisbanu in Gold

Coastu dobro poznana, saj je bila dobrega srca, gostoljubna in priljubljena med tukajšnjimi rojaki. Pokopana je bila 13.01.2011 na pokopališču Alambi v Nerangu. Zapušča hčerko Caroline in sina Morrisa z družino. Zaradi takrat poplavljenih cest se več rojakov iz Brisbana ni moglo udeležiti Jolandinega pogreba.

Naj vsi pokojni rojaki počivajo v miru.

**Lep pozdrav in vse dobro v novem letu 2011 ter
čestitke Mislim ob vstopu v 60. leto izhajanja.**

Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

POPLAVE V BRISBANU

Pretresla me je novica o poplavah v Toowombi. To je prišlo tako iznenada, da kar nisem mogla verjeti, kar sem videla na TV. Ves čas sem spremljala dogajanje in ko so povedali, da se ta nevarnost približuje tudi Brisbanu, me je postalo kar strah. Ostalo nam je čakanje in dve noči brez spanca, kaj nas bo doletelo zjutraj. Ljudje so si pričeli, prav tako jaz, delati zaloge hrane in pitne vode, skratka vsega potrošnega materiala. Trgovine so izgledale kot izropane, vse je pošlo.

Napovedi so se uresničile in kar čez noč je voda zalila ves Brisbane in veliko ostalih predelov. Zmanjkalo je elektrike in za tisoče ljudi se je življenje v trenutku spremenilo v pravo moro, saj so izgubili vse, za kar so celo življenje garali in eni celo svoje najdražje: otroke, partnerje, svojce... Vse priznanje gre vladi, policiji, vojski, vsem dobrodelnim ustanovam, radiu

in televiziji, saj so že prej z obveščanjem pripravljali ljudi na katastrofo in potem, ko je do tega prišlo, takoj in zelo učinkovito priskočili na pomoč. Prav tako pa so bili enkratni prav vsi, ki niso bili direktno prizadeti. Vsakdo je pomagal reševati, kar se je rešiti dalo, ne glede na to, kdo je kdo.

Cerkvene organizacije so ob predelih, kjer so bile ceste zaprte, pekli klobase, delili pecivo, pijače... Ko se je voda pričela umikati, je na tisoče ljudi pričelo s čiščenjem, kar se še vedno nadaljuje. Posledice poplave so katastrofalne. Povsod gore uničenega pohištva, tehničnih aparatov, avtomobilov, povsod debela plast blata, parki brez trave ... Skratka, potrebnih bo nekaj mesecev, da se bo vsaj za silo zopet vzpostavilo prejšnje stanje. Kot pravi pregovor: "V slogi je moč", se je to zdaj izkazalo, da res drži.

Irena Jernej, Brisbane QLD

Drage rojakinje in rojaki!

Ob katastrofalnih poplavah v Queenslandu, ki se zadnje dni širijo tudi na New South Wales in Victorijo, mi je minister za Slovence v zamejstvu in po svetu, dr. Boštjan Žekš, poslal pismo s prošnjo, da ga posredujem na kar največ naslovov Slovenk in Slovencev, še posebej v Queenslandu. Njegovim dobrim željam se seveda pridružuje tudi Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri.

dr. Zvone Žigon, začasni odpravnik poslov RS v Canberri

Drage Slovenke, dragi Slovenci, rojakinje in rojaki,

tukaj v Sloveniji z grozo v srcih in molče opazujemo na televizijskih ekranih, kakšna nesreča vas je doletela v Avstraliji, predvsem v Queenslandu. Tukaj doma po obsegu takih velikih naravnih nesreč in katastrofalnih poplav k sreči ne poznamo, zaradi majhnosti Slovenije so tudi nesreče in poplave pri nas bolj omejene, seveda pa prizadete ljudi ravno tako ogrožajo kot pri vas. Ko mediji sedaj poročajo o vaši nesreči, nas najbolj presuneta prav obseg in jakost poplav, ki so vas prizadele.

Tukaj na Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu nas je vaša nesreča še posebej prizadela, saj smo bili pred kratkim na obisku v Avstraliji in tudi v Queenslandu, tako da smo se lahko seznanili z vami in spoznali vaše okolje, vaše dejavnosti in vaša društva.

Tako jaz osebno, kot vsi skupaj upamo, da v teh poplavah niste neposredno ogroženi in da bodo ti najhujši dnevi kmalu mimo. Prepričan pa sem tudi, da boste potem v svojem slovensko-avstralskem duhu našli moči za obnovo življenja, z medsebojno in zunanjo pomočjo.

Z najboljšimi željami, vaš minister Boštjan Žekš.

Akad. prof. dr. Boštjan ŽEKŠ, Acad. Prof. Ph. D.

**Minister / Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu
Government's Office for Slovenians Abroad**

BOCCE CLUB LIPA, GOLD COAST, QLD

Poroča Vlasta Burcul

Oglašam se iz Gold Coasta iz Bocce Club LIPA in vse bralce Misli prav lepo pozdravljam. Tukaj pri nas nam to poletje ni naklonjeno, saj kot vidite po televiziji in časopisih, so bile tukaj velike poplave, dosti ljudi je izgubilo svoje domove, pa tudi življenja. Tukaj na Gold Coastu smo do sedaj še kar srečno izvozili brez poplav. Imeli smo zelo dosti dežja med božičnimi in novoletnimi prazniki. Do sedaj nam še ni znano, če je med poplavljenimi tudi kakšna slovenska družina.

Novembra meseca smo imeli na pri klubu LIPA balinarsko tekmovanje za prenos pokala. Pokal je dobila skupina, v kateri so igrale: Marička Judnič, Vlasta Burcul in Michael Burcul. Piknik v decembru je bil zelo dobro obiskan. Med nami smo imeli Miklavža z angelčki in parkeljnom. Vreme nam je prizaneslo ta dan. Starši so pripeljali dosti malih otrok, saj je bilo poskrbljeno tudi za njih. Z nestrpnostjo so čakali Miklavža, da jih obdari z darili. Obljubili so, da bodo pridni skozi celo leto, tako, da nas Miklavž obišče tudi to leto. Prav na novega leta dan 2011 pa smo na klubu pričeli s sveto mašo, ki jo je daroval pater Darko iz Sydneya. Udeležba je bila kar zadovoljiva, saj ta čas je dosti ljudi še na dopustih. Po maši smo se zbrali skupaj ob kavi ali čaju, malo še poklepetali, potem pa se vsi zadovoljni vrnili na svoje domove. Patru Darku smo vsi zelo hvaležni, da pride med nas.

Januarski piknik ni bil tako dobro obiskan in to zaradi ogromnega dežja. Ker je naš klub na odprtem, je dosti ljudi raje ostalo doma.

Pošiljam podatke, ki sem jih prejela iz Slovenije od sorodnikov pokojnih Marice in Franka Kanonik. **MARIJA KANONIK** je bila rojena 12. julija leta 1936 v Mislinji, umrla je 1. avgusta 2010 na Gold Coastu. **FRANC KANONIK** je bil rojen 5. marca 1934 v Spodnjem Doliču, je umrl 9. avgusta 2010 na Gold Coastu.

Benjamin's Christening Story

A very special event was witnessed by us on Saturday 14/08/2010 who up until the time could not believe what had unfolded before our eyes in the Parish of Bate, Slovenia at the church of Holy Cross. **The holy sacrament of baptism was given to baby BENJAMIN LACHLAN FRANCIS MAUDSLEY** in the arms of his mother and it wasn't until that moment we realised that this was really happening.

Benjamin together with his parents, mother Kathy-Lee and father Christopher, arrived from faraway Australia. This was nothing unusual except that Benjamin was only two months old when they brought

him over to his Slovenian ancestral homeland where Grandmother Amalija and Grandfather Owen, Great Grandma Josephine and Aunty Christine were waiting for his arrival in Grgarske Ravne. These are his Australian relatives who had been eagerly waiting and preparing for the day of his christening. Great Grandmother Gabrijela Fabjan Brezavšček who is now 95 was unable to partake of the long journey but was with us in spirit.

The Slovenian relatives, friends and 'domačini' found it hard to believe that a child so young came from so faraway so that he could be baptised here in the church in Bate where the ancestors, Great

and Great Great Grandparents and relatives had their Holy Sacrament of Baptism.

The Parish priest Father Matjaž Kravos also had broaden his knowledge and become more familiar with the English language so that the parents could follow the sacrament which would be spoken in Slovenian. Contact was made with the Parish priest Father Robert Greenup and Deacon Ralph Madigan of St Thomas's in Mareeba to obtain consent and information on order of service so the parents could follow the procedure. This was a very special day as Benjamin's mother was christened and Great Grandmother Amalija was born on the 14th August.

The Parish choir mainly consisted of relations and was headed by Amalija's cousin Jožko Brezavšček on the church organ. The display of harmony was magnificent ranging from high angel like notes to the deep baritones with Benjamin adding his notes to the chorus.

All of us can be very proud to know that the 2nd and 3rd generations still feel enough of their ancestral homeland to celebrate this special occasion in the villages of the Ban-

jska Planota where their forebears left 60 years ago to come to Australia.

After the church service everyone attended a double celebration for the christening and Nona's 60th at the Community Hall in Grgarske Ravne. Where Nona entertained the guests with a comedy stint in her Nona's clothes and then to everyone surprise played a small selection of tunes on the piano accordion. After the event the relatives comment that it was the first time everyone had been together under one roof.

VABILO URADA RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Dragi Slovenci po svetu, dragi prijatelji,

v letu 2011 bo Republika Slovenija praznovala 20 let samostojnosti.

Slovenske organizacije, društva, vse Slovence in prijatelje Slovenije vabimo na **skupno srečanje Slovencev »DOBRODOŠLI DOMA«, ki bo potekalo 1. julija 2011 v Ljubljani.**

V centru mesta se bodo predstavila slovenska društva, slovenski mediji in druge organizacije Slovencev, nastopale bodo glasbene, plesne, in odrske skupine, potekale bodo tudi kulturne delavnice, izobraževalne predstavitve in športne igre.

Vabljeni torej na ogled projektov in vizij, ki jih imajo Slovenci iz vsega sveta. Skupno praznovanje in druženje Slovencev vseh generacij je obenem odličen razlog, da поблиžje spoznate Slovenijo.

V ta namen je Slovenska turistična organizacija pripravila turistične aranžmaje za vse štiri letne čase po posebno ugodnih cenah. Podrobnejše informacije o paketih najdete na spletni povezavi <http://www.slovenia.info/homecoming>.

Vse informacije o prireditvi bodo objavljene na spletnih straneh Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu <http://www.uszs.gov.si>,

portalu za Slovence v zamejstvu in po svetu <http://www.slovinci.si>

ter na spletnemu mestu ob 20. obletnici samostojnosti Republike Slovenije <http://www.dvajset.si>, kjer bodo objavljeni tudi vsi drugi dogodki, ki bodo potekali v okviru obeležitve te okrogle obletnice tekom celega leta.

V petek, 1. julija 2011, se bomo videli, spoznali, nasmejali, zaplesali in poklepetali na ulicah in trgih v centru Ljubljane!

Vaš Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION

51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

p. Janez Tretjak OFM
Email: tretjakj@gmail.com

Phone: 08 8121 3869; 08 8346 9674 Mobile: 0458 504 122

PRAZNIKI, ko se spominjamo Gospodovega rojstva, so za nami z upanjem, da ostajajo vidne sledi v duhovnem življenju. Pri nas smo za minuli božič prvič imeli sveto mašo ne ob polnoči, pač pa ob 9. uri zvečer. Nekateri so godrnjali, češ naša tradicija je polnočnica; toda, če bi se držali tradicije, bi bila verjetno naša cerkev premajhna ne samo za božič, pač pa tudi ob nedeljah med letom... Večina pa je bila vesela, da smo prestavili na bolj zgodnjo uro - starejšim je bilo tako lažje priti, posebno še bolnim, voziti ob polnoči za starejšega in bolnega človeka ni lahko (to občutim sam zaradi zdravja, kako težko je voziti ponoči). Največje presenečenje je bilo, da je bilo več mladih družin in tudi otrok, kakor prejšnja leta. Dokler se bo naša skupnost še zbirala, se bomo na sveti večer sedaj držali te zgodnje ure. Kdor ima malo dobre volje, bo lahko prišel. Na sam praznik je bilo tudi več ljudi, saj tisti, ki težko zvečer pridejo, so na božič prišli k slovenski sveti maši. Seveda za nekatere je pa vsako opravičilo dobro, da se izgubljajo v angleškem svetu in s tem tudi pozabljajo, da se bodo njihovi otroci z njihovo pomočjo vključili v avstralski življenjski in pozabili slovenske korenine. Dovolj stari so za odločanje. Je pa zanimivo, nekateri ne čutijo, da pripadajo slovenski skupnosti, le ko iščejo usluge, takrat so za nekaj trenutkov Slovenci...

Naš praznik zavetnikov slovenskega misijona SVETE DRUŽINE smo obhajali v nedeljo, 26. decembra 2010. Pri sveti maši smo se posebej spomnili vseh naših živih in pokojnih dobrotnikov, ki jih v zgodovini slovenskega misijona ni manjkalo. Mnogi pionirji se že v večnosti, nekaj jih pa še vedno rado pomaga in vztraja v zvestobi našemu misijonu in njegovim potrebam. Naša molitev naj bo kot hvaležnost za zvestobo. Posebno bi rad ome-

nil žene, ki nedeljo za nedeljo pripravljajo pecivo, čaj in kavo, kljub letom težko zaradi zdravja rade pomagajo, med temi materami in ženami je tudi nekaj mladih mamic, ki so priskočile na pomoč in rade pomagajo. Vsem tem še posebna zahvala za pomoč in tudi možem, ki pomagajo, kadarkoli je potrebno, posebno barman s pomočniki že leta skrbi, da je zaloge vedno dovolj. Rad bi omenil tudi naše jasličarje, ki so ob vodstvu ali nasvetih postavili lepe jaslice, okrasili in generalno počistili cerkev. Obiskovalci naše cerkve občudujejo spretnost in umetnost jasličarjev. Bog vam plačaj za trud. Zato je praznovanje naših zavetnikov priložnost, ko se daruje sveta maša za dobrotnike, ko prosimo za njih, naj jih Bog varuje in blagoslavlja in tudi vse člane skupnosti, ki leta in leta prihajajo in podpirajo skupnost po svojih močeh.

DAROVI ZAMISIJONE: Pred daritvenim oltarjem v naši cerkvi je slika bogoslovcev iz Salomonovih otokov in nabiralnik, da lahko, kdor želi in ima dobro voljo, pomaga in da svoj dar za bogoslovce. **Najmlajši član naše skupnosti Alex-Thomas, sin organistke Rebeke Pistor BAXTER** redno vsako nedeljo, ko ga mama in oče Sam pripeljeta k sveti maši, pridno daje denarne darove v skrinjico.

Fotografija desno zgovorno govori o Aleksovi darežljivosti in skrbi za misijone, zato mu člani skupnosti radi dajo kovanec, ki ga takoj podari za misijone. Upajmo, da bo čut za misijone in Cerkev rasel z njim. Alex Thomas je star dve leti.

POGREB:

MARIJAN PAVLOVČIČ je umrl 29. decembra 2010 v domu za ostarele v Prospectu. Rojen je bil 19. junija 1927 v Ljubljani. Kakor večina, je tudi on šel po svetu za boljšim kosom kruha. V našo skupnost je zahajal nekaj let po hudi prometni nesreči, ko so mu amputirali nogo in občudovali smo njegovo močno voljo. Pred nekaj leti je imel težko možgansko kap, odšel je v bolnišnico, vendar se njegovo zdravje ni izboljšalo; ostal je paraliziran in preselil se je v dom za posebno nego. Rad se je nasmehnil in bil vesel obiska, kljub temu, da ni mogel govoriti. Tik pred novim letom ga je Bog poklical in Kalvarija njegovega trpljenja se je končala. Pogreb je bil 4. januarja 2011 v Enfield Parku. Naj počiva v miru Božjem!

OBLETNICO BLAGOSLOVA NAŠE CERKVE bomo praznovali 13. februarja 2011. Na ta dan je bila blagoslovljena leta 1983. Ob 10. uri bo sveta maša in zahvala Bogu in rojakom za zgradbo, v kateri se zbiramo že 28. let in slavimo Boga, mu izročamo svoje skrbi in križe, ga prosimo za blagoslov in varstvo. Ob koncu svete maše bomo zapele zahvalno pesem, nato pa se v dvoranici okrepcali in, če bo vroče, odžejali.

Na novo leto, 1. januarja 2011, je praznovala v krogu svojih najdražjih svoj 84. rojstni dan gospa LOTE AHLIN. Kljub temu, da ne more več hoditi, jo hčerka Rozika pripelje k slovenski sveti maši. Lote se rada našali, rada prebere Misli. Mislim, da je družina Ahlin - najprej Ignac, sedaj že pokojni, ena od družin, ki ima naročene Misli od samega začetka izhajanja lista in še vedno prejema in komaj čaka novo številko, ki jo prebere od A do Ž. Zato ob vsotopu Misli v 60. leto hvala Ahlinovim za zvestobo in gospe Lote ob vstopu v 85. leto še veliko veselih let življenja, tudi v družbi z Mislimi: Bog Vas živi in ohranjaj, gospa Lote, tudi iz uredništva Misli.

Fotografija mlade družine: FRANCO JOHN z ženo KATHLYN, ki je uspešno končala magisterij iz slovenske glasbe in ima veliko zanimanje za slovenski jezik in kulturo, s hčerkama Tijano in Grace ter staršema Roso in Brankotom iz Port Licolna. Starša Rosa in Branko Franco (doma iz okolice Trsta) imata dolga leta naročene Misli in gospa Roza se je večkrat oglasila s kakšno novico in kar redno

pošiljala takratnemu uredniku p. Baziliju, sedaj pa novice največ o smrti naših rojakov pošlje kar v Adelaido, pod adelajdske odmeve. Slovenska zavest in pripadnost naši skupnosti družine Franco je zgled marsikateremu Slovincu. Pred poroko sta John in Kathlyn obiskovala slovensko šolo v Adelaidi z željo, da gresta v Slovenijo za eno leto na študij slovenskega jezika. Upajmo, da bosta ljubezen do slovenstva vzgojila tudi hčerkama Tijani in Grace. **Fotografija na strani 48.**

Kmalu se bo začel čas priprave na naš največji praznik, veliko noč; **pepelnična sreda bo 9. marca 2011.** Sveta maša bo na pepelnico ob 10. uri dopoldne z obredom pepeljenja.

V POSTNEM ČASU bo vsak petek dopoldne ob 10. uri sveta maša in križev pot. Križev pot bo tudi ob nedeljah namesto pridige. V premišljevanju ob postajah križevega pota nas Bog najlepše nagovarja o smislu trpljenja, ki ga je Gospod prestal zaradi nas in nas odrešil!

pater Janez

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$250: M & P Beribak. **\$200:** Alfred Brežnik. **\$150:** M. Samsa. **\$100:** Slovensko društvo Sydney. **\$70:** M & J Vogrin, Maria & Slavko Godec. **\$60:** F. Polanec, Maria Grosman, Stojan Žele, Pavla Fabian, družina Baša, Danica Gorup. **\$50:** Ema & Lojze Kovačič, Janez Robar, Franc Polanec, Štefan Šernek. **\$40:** Marta & Anton Kristan, Milan & Filipa Beribak, Jože Novak, Feliiks Lužnik, Tone & Maria Brne. **\$35:** Jože Rede. **\$30:** Jože Podboj, Bruno Vidau, Maria & Stanko Starc, Albin & Zora Gec, Branko Iskra, Janko Klemenčič, Tilka Žagar, Lojzka Vučko, Maria Pongračič, Ivan Petelin. **\$27:** Anka Makovec. **\$20:** Matilda Martinčič, Ana Horvat, Anton Špiclin, Albin Smrdelj, Maria & Stanko Penca, Rezka Smolič, Anica & Lojze Markič, Joseph Krušec, Frank Tomažin, T. Možina, Toni Urbančič, Jurij Bogdan, Kristina Hafner, Olga Dobrovšak, Anka Dominko, Slava Žele, Franc & Olga Žužek, Jože Žužek, Robert & Renata Kodrič, Ivanka Smrdelj, Frandi Šmuc, Stanko Kolar, Janez & Minka Albrecht, Irena Ivetič, Ivan in Ivanka Domanjko, Marta Zrim. **\$15:** Vida in Franjo. Hermina Bizjak. **\$10:** Ivan Deželak, Milica Dular, Slavko Blatnik, Fani Maver, Viliam Bauer, Alojz Gašperič, Alojz Hojnik, Alojz Seljak, Frank Plesničar, Frančiška Ludvik, Tone Zrimšek, Alojz Korošec, Daniela Hliš, Danica Bizjak, Ema Peckham, Mara Škofic, Amalija Mohar, Maria Jaksetič, Ivanka Jaušovec, Majda Brožič, Milka Tomažič, Tone & Anica Konda, Drago Grlj, Angela Brala, Vinko Ovijač, Slavko

Drazga, Jože Juraja, Terezija Simunkovič, Bernard Brenčič, Drago Jakovec, Srečko Baraga, Miroslav Bole, Hermina Volk, Ivan & Angela Gustinčič, Tone Zrimšek, Mario Svetina, Maria Car, Gabriel Gomizel, Franc Purgar, Maks & Magda Pišotek, Zita Žnidaršič, Anica Lapuh, Milka Zidar, Majda Skubla, Draga Vadnjal, Frank Kampoš, Franc & Kristina Janežič, Frančiška Rejec, Zinka Černe, Marko & Marija Godec, J & A Kučko, AnaMaria Zver, Karl Štrancar, Viktorija Gajšek, Peter Bole, L. Robar, Anton Vidmajer, Cilka Žagar, Olga Saulig, Maria Vončina, Karlo Rožanc, Maria Gregorič, Liliana Brezovec, Anica Smrdel, Jozeph Rezek, Franc Brenčič, Juka Rossetto, Milica Ritonja, T. Žilavec, Emil & Maria Kalčič, Ana Šutej, Franc & Maria Uršič, Juliana Kure, Helena Hilla, Anton Kociper, Melita Zupan, Anka Pekolj, Olga Todorovski, Viktor Matičič, Iva & Lojze Jerič, Anton Gjerek, Jože Balazič, Anton Vrisk, Peter Mandelj, Pavla Gruden, Maria Terner, Ivan Horvat, Jože Košorok, Emy Simčič, Tone Švigelj, Ivana Lapuh, Maria Jaklič, Toni Šajn, Jože Gjerek, Terezija Matuš, Ivan Košak, Anton & Gizela Mlinarič, Janez & Neva Janz, Slavka Podbevšek, Andrej & Tončka Vučko, Zvezdana Tavčar, Ivan & Janez Mohorko, Roza Franco, John Franco, Irma Zadel, F. Butinar, Rezika Jošar, Milan Gorišek, Albin Fabijan, Ema Kovalski, Emilia Bogatez, Ivanka Gosar, J & A Mavlak, Albert Vene, Maria Jamšek, Josephine Urbančič, Jože Plevnik, Martin Šuštarčič, Milena Birska, Klara & Ivan Bracar, Angelca Povh, Marjan Saksida, Janez Mesarič, Ivanka Tomšič, Franc & Angela Plohl, Mirko Ogrizek, Romeo & Katarina Hvalica, John Jernejčič, Peter in Angela Vorich. **\$7:** Janez Žabjek. **\$5:** Maria Rutar, Jože Malnarič, Joe Belovič, Ivanka Bole.

ZA LAČNE: \$100: Tone in Anica Konda – (namesto božičnih voščilnic), Barica in Lojze Brodnik (namesto božičnih voščilnic). **\$60:** Anton in Marta Kristan, Nadia Vonič, **\$50:** Družina Ovijač (namesto božičnih voščilnic), Edo in Marica Surina. **\$40:** Marta Zrim (namesto božičnih voščilnic). **\$30:** Alojzija Gosak. **\$20:** Alojz Gašperič. **\$10:** Slavka Podbevšek. **ZA MISIJONE: \$50:** Francka Rajec, N/N, Marija Rogina. Za p. Miha Majetiča: **\$100:** Tilka Lenko (namesto božičnih voščilnic). **ZA p. STANKA ROZMANA: \$1000:** dobrotniki iz Canberre. **Za botrstvo: \$700:** dobrotniki iz Canberre. **Za sirotišnico v Zambiji: \$660:** dobrotniki iz Canberre. **BOG POVRNI VSEM!**

A Trip to Vietnam

(9th – 20th November 2010)

Not knowing a great deal about Vietnam and its people, I was looking forward to learning about this and perhaps a little more. On arrival in Hanoi, the capital city, we visited all the usual tourist attractions such as Ho Chi Minh Mausoleum, the house on stilts where 'Uncle Ho' ruled until his death in 1969, the museum, the Presidential Palace and the One Pillar Pagoda. Along the way we observe the daily bustle of life around markets where peddlers continue to trade as they have done for centuries.

Going by bus to Halong Bay we pass fields of rice that had already been harvested after using traditional methods for cultivation. In some fields we see old burial tombs where people were once allowed to be buried on their own land. On arrival we board our boat for the cruise out to the bay. Considered Vietnam's greatest natural wonder, Halong Bay boasts over 3000 islands that jut out of the sea to provide a spectacular natural environment. During our time there we visit Titov's beach where some people dabble their feet in the warm water and others go for a walk before dinner. We enjoyed a wonderful seafood lunch and dinner on board and were truly spoilt by the friendly staff looking after us. After breakfast and early lunch we head back to Hanoi.

From Hanoi we fly to Hue which is located on the banks of the Perfume River in central Vietnam. We visit the Thien Mu Pagoda, Kinh Minh Mang's tomb and the Citadel. The city's regal past can still be seen today inside the walls of the Citadel and the war ravaged Imperial City that was erected in the 19th century and modeled on the Forbidden City in Beijing. The walls bear witness to the terrible fighting that went on within and are riddled with shrapnel and bullet holes. Now thanks to

UNESCO and Vietnam Government funding, much of the old city is being faithfully restored. In the evening we enjoyed traditional song and music on a dragon boat cruising the Perfume River.

We take a walking tour of Hoi An which was once a major trading centre of South-east Asia in the 16th century. We visit an old merchant's house where we are introduced to the current occupant who informs us that seven generations of her family have occupied this house.

Hoi An has a distinct Chinese atmosphere with tile roofed houses and narrow streets with lacquered boards and panels engraved with Chinese characters. The town also boasts a Japanese Covered Bridge. The afternoon was shopping time and it was here that people took advantage of the tailoring trade by having clothes made to measure in an amazingly short period of time. The results were incredible, men and ladies suits, skirts, tops and pants all made overnight to be picked up the next day. Some minor alterations were needed and everyone was happy with the final results, no one more so than Dragica who had some traditional Slovenian outfits made.

Ho Chi Minh City or Saigon as the city is still frequently referred to, is Vietnam's largest city that is full of contrasts. A typical street scene is of people cooking on the side walk or selling fresh fruit and vegetables next to western style bars and boutiques. The high cost of motor cars in Vietnam makes them prohibitive for the average citizen so the popular middle class vehicle is the motorcycle with hundreds of them jamming the parking areas of Ho Chi Minh City. We visit the Reunification Palace (formerly the Presidential Palace), War Remnants

Museum, the Old Saigon Post Office and Notre Dame Cathedral built by the French who imported the bricks from France.

The Cu Chi tunnel network was established as a means of waging guerilla war against superior French and later American fire power. The network stretches over 250 kilometres and extends to three levels underground providing a remarkable insight into the method and determination of Communist forces during the Viet-

nam War. Our tour was cut short due to a late afternoon thunderstorm and most of the group was disappointed not to see more of this jungle setup. However, we can say that for a short time we experienced what some of our soldiers went through; muddy, hot, humid conditions with heavy rainfall occurring day in and day out. Absolutely dreadful.

We leave Ho Chi Minh City and drive overland to Can Be which is in the heart of the Mekong Delta. Known as the 'Rice Bowl of Vietnam', the delta is Vietnam's agricultural centre due to being the most fertile region in the country and is the main source of rice and tropical fruits. On arrival we board a sampan for a cruise along the river and its multiple canals. We visit a floating market, a rice and corn factory and taste local specialties with lunch at an old colonial house.

After packing our bags ready for the departure home and a bit of lunch there is still some time available to head off to Saigon's Central Markets. Rows of kiosks are arranged to allow for all kinds of goods from the inexpensive to highly valuable to be sold. Vendors shout and scream, sometimes with microphones, to attract the crowds. Masses of people jam the streets and pedestrians can hardly find a way through the crowds. Half way through our shopping time a heavy thunderstorm erupts causing the street and market area to quickly fill with water. While the locals take it all in their stride, we have to try to stay dry for a flight home. The bus arrives, takes us back to the hotel to collect our luggage and sets out for the airport. Time to check-in, hop on the plane, holiday over.

To Mary, Stan and our fellow travelers thank you for a wonderful time and we wish you all a Happy and Holy Christmas with a healthy and prosperous 2011 ahead. **Magda and Jože Slavec, NSW**

Sts. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič
E-mail: cirilb@bigpond.com
misli@bigpond.com
DOM POČITKA -
MOTHER ROMANA HOME

Phone: 03 9853 7787 Mobile: 0412 555 840 Fax: 03 9853 6176

MILOSTI POLN je bil ADVENTNI IN BOŽIČNI ČAS, ki nas je potem tudi spremljal v novo leto Gospodovo 2011. Za vsa naša slovenska občestva v Viktoriji je bilo tudi letos še posebej podarjenih ogromno veselih, milostnih in sončnih doživetij. Bogu hvala!

Iskrena HVALA pa seveda za vsa Vaša praznična voščila, dobre želje, dobrohotnost in Vaše darove za naš misijon: Bog povrni vsem dobrotnikom in prostovoljnim delavcem! Na naše božično pismo je z darovi v kuverticah do 27. januarja 2011 odgovorilo 350 naslovnikov in darovalo \$ 12,285. Samo stroški zavarovanja za cerkev in Baragov dom, ki je 'heritage' – za Avstralijo zgodovinska zgradba in kulturna dediščina - so za leto 2011 \$11,280.69 (Composite Property Insurance; Personal Accident – Voluntary Workers; Public Liability – General). Zavarovalnica nam omogoča, da zavarovanje plačamo v sedmih obrokih.

O Miklavžu so poročale že decembrske Misli. Sedaj moramo povedati še o rezultatih volitev članov našega **PASTORALNEGA SVETA za obdobje 2011 do 2016. Volitve smo imeli v Kew na Miklavževo nedeljo, 5. decembra 2010, v St. Albansu pa 12. decembra 2010.**

NA VOLITVAH za novi Pastoralni svet Slovenskega misijona svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu so bili izvoljeni za pet let in so službo sprejeli: **Simon Grilj, Tilka Lenko, Ana Marija Cek** in v St. Albansu **Marko Zitterschlager**. Skupine, ki delujejo znotraj misijona, so izbrale svoje predstavnike (*naštete so po abecednem redu*): Baragova knjižnica: **Marija Oppelt Oppelli**; Dom matere Romane: **Stanko Prosenak**; Društvo sv. Eme: **Olga Bogovič**; Gospodarski odbor: **Bernard Brenčič**; Kulturni odbor (folklorna skupina Iskra, Igralska skupina Kew) in

tečaj slovenskega jezika za odrasle: **Draga Gelt OAM**; Molitvena skupina, čiščenje in krašenje cerkve: **Franciška Šajn**;

Pevski zbor: **Metka McKean**; Skupina, ki skrbi za kapelico v Ta Pinu: **Angelca Veedetz**; Skupina za urejevanje okolice cerkve in doma: **Valentin Lenko**; Slomškova šola: **Veronica Smrdel-Roberts**; predstavnica staršev: **Lidija Bratina**.

Po službi sta v PS: **Marija Anžič** - pastoralna sodelavka in **p. Ciril A. Božič OFM** - voditelj misijona, ki je po službi tudi predsednik PS (Kanon 536 Zakonika cerkvenega prava). Vsem članom novega Pastoralnega sveta čestitam za ponovno izvolitev in se zahvaljujem za sprejem službe v korist slovenskega vernega občestva v Melbournu. Prvo, konstitutivno - ustanovno sejo bo imel novi Pastoralni svet v ponedeljek, 7. februarja 2011, ob 7.30 zvečer v dvorani Baragovega doma. Na tej seji se bomo pogovorili tudi o diakoniji, skupini, ki bo obiskovala bolne in starejše, jim prinašala sv. obhajilo, organizirala občasni prevoz v cerkev in posebna srečanje zanje. Pastoralni svet predstavlja vse mnogotere dejavnosti slovenskega misijona v Melbournu, jih

načrtuje, usklajuje in vodi skupaj z duhovnikom in pastoralno sodelavko.

Od sobote, 11. decembra 2010, pa do ponedeljka, 10. januarja 2011, sta bila med nami v Melbourne **frančiškanska patra BORIS Markež iz Kopra in ROBERT Bahčič iz Rima**. Vmes sta bila za novo leto v Sydneyu. Hvaležni smo jima za bratski obisk in vso pomoč v prazničnem času. Pridružila se jima je dr. Andreja Eržen PhD, direktorica kamniškega turizma in tudi delavna članica Frančiškovega svetnega reda - FSR. Obiskal nas je tudi župnik iz Kew Fr. Michael Kalka in bil z nami na družinskem kosilu.

TRETJA ADVENTNA NEDELJA, 12. decembra 2010: V GEELONGU smo darovali sv. mašo v popolnoma prenovljeni cerkvi Holy Family v Bell Parku ob 11.30 dopoldne – med mašo sta tam spovedovala p. Boris in p. Robert. Po kosilu in obisku Miklavža – otroci šole so mu pripravili izredno pester sprejem - **smo na zemljišču Slovenskega društva Ivan Cankar blagoslovili kraj in zasadili prvo lopato na mestu, kjer bodo pozidali novo kapelico** – vse to še v praznovanju 55. obletnice društva. Predsednik društva Jože Ramuta in podpredsednica Lojzka Kuhar pa sta za društvo sprejela poseben **apostolski blagoslov, ki ga je poslal vsem članom**

društva ob praznovanju 55. obletnice papež Benedikt XVI. in ga je iz Rima prinesel p. Robert Bahčič.

ROMANJE na hribeček TA PINU v BACCHUS MARSH k naši kapelici Svete družine z mozaikom Marije Pomagaj smo imeli v soboto, 18. decembra 2010. Z enim avtobusom smo poromali iz Kew, pridružili so se nam še rojaki s svojimi avtomobili iz Geelonga, St. Albansu in seveda iz Bacchus Marsha; nekaj nad sto nas je bilo vseh. Ob 10. uri dopoldne smo darovali sveto mašo v cerkvi na vrhu hriba, nato pa šli med molitvijo rožnega venca do naše kapelice, kjer smo zmolili litanije Materi Božji v čast. Po romarskem kosilu iz svojih popotnih torb v lepem parku v Bacchus Marshu, smo se zapeljali v Werribee v Victorian State Rose Garden, občudovali lepoto vrtov in si ogledali nekdanje bogoslovje melbournske nadškofije. Samo nekaj kapljic dežja je ta dan padlo na nas, sicer pa je bila druga polovica dneva obsijana s soncem.

Pred božičem imamo vedno tudi **sveto mašo v našem Domu matere Romane**; tokrat smo somaševali p. Robert, p. Boris in p. Ciril. Vsem stanovalcem doma in drugim starejšim smo podelili zakrament svetega maziljenja. Isto storimo tudi pred veliko nočjo. Priložnosti za sveto spoved in spovednikov je bilo dovolj v Kew, Geelongu, St. Albansu, Altoni North, Springvale, Morwellu.

Lepe jaslice v cerkvi sta postavili Frančiška Šajn in Zora Kirn, v lurški votlini pa Simon Grilj, ki jih je letos okrasil s še več barvnimi lučkami, da je sveti večer v petek, 24. decembra 2010, zažarel v zares lepo obhajanje Gospodovega rojstva. Malo po pol deveti uri zvečer je Kvintet Johna Križmana z lepimi melodijami in pesmimi pomagal graditi praznično razpoloženje: John Križman je bil rojen v Perthu, od leta 1990 živi v Sloveniji v Ljubljani – je vodja kvarteta, igra harmoniko in klaviature. Valentin Antonio – Bojan Delavec: igra kitaro in je prvi vokal. Živi v Šenčurju pri Kranju. Milan Osterman: igra na klarinet in poje. Friedel Mihelič je doma iz Podbrezj, živi v Munchnu: igra trobento in poje. Nastopili so v Sydneyu, Adelaidi, Perthu, Melbourneu in v Geelongu. V tej pripravi na zgodnjo polnočno mašo svete noči so nam lepo zaigrali in zapeli: Zunaj tiho sneži; Ave Maria; Čujte zvonovi.

Holy Family, Bell Park: Sodelovanje učencev slovenskega jezika, ki jih v Geelongu poučuje Viki Mrak, pri sv. maši, 12.12.2010.

Sveti večer in sveti božični dan 2010 je bil v Melbournu v vseh ozirih optimalen - lepši bi ne mogli biti: Vreme prijazno, ravno prav toplo ves dan in vso noč, množica nad šesto vernih, veliko mladih družin, saj smo letos prvič namesto polnočnice obhajali polnočno mašo božičnega praznika ob 9. uri zvečer – prisotni so odločitev nagradili z aplavzom; lepo petje in sodelovanje – našemu zboru se je tisti večer pridružil tudi odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri dr. Zvone Žigon. Naš sveti večer v naši »katedrali« pod milim nebom ob jaslicah v lurški votlini, napolnjenimi z lučjo Betlehema je z nami »domačini« prav močno doživelo tudi blizu petdeset rojakov iz Slovenije, ki so bili tedaj na obisku v Melbournu kot turisti ali pa pri svojih sorodnikih. Po končanem bogoslužju pripravi Marija s sodelavkami veliko dobrot v dvorani Baragovega doma, kamor se v prazničnem razpoloženju zgrene veliko ljudi. Ker je bil večer tako zelo prijeten, so zadnji »pastirčki« te noči odšli spat šele ob pol drugi uri zjutraj, še prej pa so pospravili celotno dvorišče, veliko časa pa ostali v prijetnem pogovoru pred zares lepimi jaslicami v utripu zvezd na nebu in migetanju na stotine lučk okrog jaslic.

V nedeljo, na praznik SVETE DRUŽINE, 26. decembra, je bila v KEW praznična maša ob 10. uri dopoldne, ob 6. uri zvečer pa v cerkvi Srca Jezusovega v MORWELLU. Med nami v Kew je bil odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri dr. Zvone Žigon, ki je imel slavnostni govor ob 20. obletnici plebiscita v Sloveniji.

O takratnem dogajanju v Melbournu pa je spregovoril Stanko Prosenak. Seveda sta zadoneli obe himni: avstralska in slovenska.

ROMANJE V PENOLO: Tri dni po božiču smo se zopet odpravili kot romarji po poteh naše prve avstralske svetnice sv. Mary MacKillop – sv. Marije od Križa. Bilo nas je 66 – za velik avtobus in še

24-sedežen minibus, ki ga je vozil Valentin Lenko in je bila v njem mlajša generacija. Kaj lepšega si nismo mogli 'privoščiti' za konec leta! Vreme zopet kot po naši meri, potovanje prijetno, napolnjeno z dobro družbo, molitvijo, pesmijo, veseljem, spoznavanjem lepote narave in dela človeških rok: vsa zelena in cvetoča sta bili Viktorija in Južna Avstralija v travnikih, poljih, vinogradih, gozdovih. V podzemni jami Tantanoola pri mestu Mt. Gambier je dvakrat zadonela slovenska Sveta noč, blažena noč... Penola, mesto svetnice Mary MacKillop, nas je prav tako prijazno sprejela. In pot domov je bila Velika oceanska cesta – Great Ocean Road z 12 apostoli in mnogimi lepotami, ki so se rodile in se še rojevajo iz nikoli utrujenega pogovarjanja oceana in kontinenta. Sinjina neba in morja pojeta večne napeve in razodevata veličastvo Stvarnika.

Pater VALERIJAN JENKO OFM OAM je dopolnil 85 let v četrtek, 6. januarja 2011. Ob tem njegovem lepem življenjskem jubileju smo se v Merrylandsu zbrali njegovi sobratje, skupaj z njim obhajali zahvalno sveto mašo in mu veseli, Bogu hvaležni voščili ter prosili Boga, da ga še naprej varuje in ohranja v Božjo čast in naše veselje. Poleg že imenovanih patrov Borisa in Roberta je prispel iz Slovenije tudi **pater FILIP RUPNIK**, ki je prinesel tudi voščila patra provinciala. Več o slovesnostih lahko beremo v sydneyskem zapisu patra Darka.

V nedeljo, 16. januarja 2011, smo imeli v Kew posebno NABIRKO ZA ŽRTVE POPLAV v Queenslandu. Zbrali smo 1,300 dolarjev, ki smo jih poslali dobrodelni organizaciji Caritas Australia. Po deseti maši je bilo isto nedeljo dobrodelno DRUŽINSKO KOSILO, ki so ga pripravile matere otrok Slomškove šole ob pomoči članic Društva svete Eme. Dohodek 1,260 dolarjev je namenjen učencem, ki bodo sredi leta odšli na tečaj slovenščine v šolo na Kozjansko. **Hvala vsem, ki ste darovali za žrtve poplav, delali ali se udeležili kosila. Bog povrni vsem!**

Zadnjo soboto v januarju, 29. januarja 2011, smo imeli v Kew ob 10. uri **zahvalno sveto mašo** za vse žive in pokojne dobrotnike in sodelavce slovenskega misijona v Melbournu. Po maši je bilo **kosilo** za vse prostovoljne delavce in dobrotnike. Po kosilu pa **letni občni zbor Društva svete Eme.**

Somaševanje je v Kew v nedeljo, 23. januarja 2011, vodil **pater FILIP RUPNIK**. Po maši smo se s kratkimi mislimi, ki jih je pripravil Stanko Prosenak, in avs-

“Iz Slovenije smo prišli k vam!”

tralsko himno **zahvalili Bogu, da je Avstralija tudi naša nova domovina**, kjer smo si lahko postavili svoje domove, cerkve in društvene domove; kjer živimo v miru in blagostanju in v sprejemanju novega lahko ohranjamo tudi vse sadove naše slovenske dediščine: besedo materno, vero in vse zvrsti kulture. **Zato: Advance Australia Fair!**

Patru Filipu smo izrekli prisrčno dobrodošlico in že sedaj poln kup dobrih želja za njegov 80. rojstni dan, ki ga bo obhajal 8. februarja letos.

VPIS V SLOMŠKOVO ŠOLO bo prvo nedeljo v februarju, 6. februarja, po deseti maši. **Tisto nedeljo bomo praznovali tudi Prešernov dan - slovenski kulturni praznik** s spominom na vse, ki so ustvarjali slovensko zgodovino in tlakovali pot v sedanost. **To praznovanje naj bo uvod v letošnjo 20. obletnico samostojne države Slovenije.**

TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA ZA ODRASLE se bo pričel tretjo nedeljo v februarju, 20. februarja 2011 – tisto nedeljo bo tudi prvi dan pouka Slomškove šole – od 11.15 do 13. ure.

DVD 36. slovenskega mladinskega koncerta Znova povezani – Re-Connect lahko kupite v

Baragovi knjižnici – cena je \$25. Sprejemamo pa še tudi naročila za knjigi 'Antologija slovenskih slikarjev in kiparjev v Avstraliji' ter 'Kronika slovenskih šol in učiteljev slovenskega jezika v Avstraliji'.

POSTNI ČAS bomo pričeli na PEPELNIČNO SREDO, 9. marca 2011. Ta dan je **strogi post**. Sveta maša s spokornim obredom pepeljenja bo ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer. V postnem času bomo seveda zopet imeli **pobožnost KRIŽEVEGA POTA ob petkih in nedeljah.**

KONZULARNE URE bodo pri nas v Kew v prostorih Baragove knjižnice v soboto, 12. marca 2011, od 14. do 17. ure.

STATISTIČNI PODATKI ZA LETO 2010

KRSTOV smo imeli v Kew 14: 9 dečkov in 5 deklic; v letu 2009 je bilo 15 krstov: 10 deklic in 5 fantov; v Geelongu sta bila 2 krsta (1 deklica in 1 fant), v St. Albansu 1 fant – skupaj je bilo v letu 2009 vseh krstov 18. V letu 2008 je bilo 21 krstov, v letu 2007 pa 17 krstov.

POROČNA KNJIGA je zabeležila 6 porok (3 v Kew, 3 drugod); v letu 2009 je bilo 8 porok – od tega sta bili le dve v Kew, ostale pa drugod. V letu 2008 je bilo pet porok, v letu 2007 je bilo 8 porok.

SMRTI: V Viktoriji smo se v letu 2010 poslovili od 56 rojakov: 32 moških in 24 žensk; v letu 2009 smo se poslovili od 41 rojakov: 28 moških in 13 žensk; v letu 2008 od 37 rojakov: 20 moških in 17 žensk; v letu 2007 je bilo 36 pogrebov: 20 moških in 16 žensk.

SVETA OBHAJILA: V naši cerkvi v Kew smo v letu 2010 podelili nekaj nad 11.000 svetih obhajil. Bogu hvala za vse milosti leta 2010!

KRST: ZAK PAUL SCHOLZ, rojen 05.10.2010, Geelong VIC. Mati Ana Ramuta, oče Gunter Konrad Paul Scholz. Botra sta Joe in Patricia Flanjak. Holy Family, Bell Park VIC, 09.01.2011.

Na obisku pri sodelavcu Misli Francu in Josephine Bresnik v Coomi, rojaku patra Borisa od Sv. Trojice v Slov. goricah.

Na praznik dneva Avstralije – Australia Day, 26. januarja 2011, je bil pater CIRIL ALOJZ BOŽIČ imenovan na listi prejemnikov avstralskega odličja Medal of the Order of Australia – OAM.

Hvala seveda moji novi domovini Avstraliji, ki me je prvič sprejela leta 1982, za to priznanje, ki ga razumem in sprejemam kot priznanje slovenski skupnosti, kateri po svojih skromnih močeh služim: od leta 1982 do 1992 v Sydneyu in sedaj od leta 2001 v Melbournu. Od mojih skoraj 31 let duhovništva sedaj že dvajseto leto delujem v Avstraliji. Bogu sem hvaležen za pestro poslanstvo slovenskega izseljenskega duhovnika, ki je lahko v polnosti vključen tudi v avstralsko družbo in tukajšnjo Cerkev, kot policijski kaplan - Victoria Police Chaplain in član Duhovniškega sveta nadškofije Melbourne – Archbishop's Council of Priests. Hvaležen sem toliko zvestim in odličnim sodelavcem, prijateljem v Avstraliji, Sloveniji in drugod po svetu ter vsem dobrotnikom slovenskega misijona v Melbournu in tudi pri reviji Misli.

Hvala domovini Sloveniji, kjer sem rasel do tiste mere, da sem šel lahko v svet. Hvala za pozornost tudi vsem, ki ste mi izrekli ali poslali čestitke. Bog živi! - **pater Ciril**

POGREBI: Vse nas je prizadela nepričakovana, nenadna smrt 62-letnega **škofa JOSEPHA GRECHA, škofa škofije Sandhurst s sedežem v mestu Bendigo** v Viktoriji. V okviru Avstralske škofovske konference je bil odgovoren za pastoralo priseljencev v Avstralijo. Škof Joseph Angelo Grech je bil rojen leta 1948 na Malti, od koder se je njegova družina preselila v Avstralijo. Že v času svojega duhovniškega službovanja v nadškofiji Melbourne se je srečal z mnogimi Slovenci in seveda tudi pozneje kot škof. Od leta 1998 do 2001 je bil v Melbourne pomožni škof, odgovoren za zahodni del mesta, kjer živi precej naših rojakov. Leta 2001 je bil imenovan za škofa škofije Sandhurst. Bil je topla, človeška in karizmatična osebnost, ki je z vso vnemo, veseljem in predanostjo oznanjal Jezusov evangelij. Škof Joseph je 22. decembra začutil slabost zaradi zastrupitve krvi. Njegovo stanje se je poslabšalo na božični dan in tri dni pozneje, 28. decembra 2010, je v bolnišnici St. Vincent's Private Hospital v Melbournu spokojno umrl. Sveto mašo za pokoj njegove duše je daroval melbournski pomožni škof in generalni vikar dr. Leslie Tomlinson v ponedeljek, 3. januarja 2011, ob 7.00 zvečer v hrvaški cerkvi sv. Lepolda Mandiča, v Ardeer (Sunshine). Pogrebna sveta maša je bila v katedrali Srca Jezusovega v Bendigu v četrtek, 6. januarja 2011.

ZDENKA ZUPANČIČ roj. VOGRIN je umrla 16.12.2010 v Tabulan & Templer Home for the Aged v Bayswater VIC. Rojena je bila 12.10.1955 v Brežicah, najmlajša v družini osmih otrok in prva odšla. Poročila se je z Valentinom Zupančičem iz Višnje Gore. Delala je v Kliničnem centru v Ljubljani in potem sta bila z Valentinom uspešna voditelja motela v Grosupljem. V Avstralijo sta prispela 20.03.1988. Leta 1999 se je na dan 4. oktobra v službi poškodovala in decembra 1999 dobila diagnozo skleroza multipleks. Leta 2002 se je invalidsko upokojila, julija 2005 je doživela hud napad bolezni in ni mogla več hoditi. V svoji bolezni je večkrat prejela sv. obhajilo in maziljenje, zadnjič še nekaj dni pred smrtjo. Junaško je prenašala svoj križ življenja. Na 4. adventno nedeljo, 19.12.2010, smo popoldne v naši cerkvi darovali pogrebno sveto mašo. S p. Cirilom sta somaševala p. Robert Bahčič, ki je doma iz njene župnije Velika Dolina ter p. Boris. Kremirana je bila v Lilydale, pepel pa bo mož Valentin odnesel v Višnjo Goro. Sožalje možu Valentinu, bratoma Johnu in Francu v Melbourne ter ostalim sorodnikom v Sloveniji.

Naš dolgoletni naročnik Misli g. Roman Uršič nas je obvestil o smrti naše naročnice MARIJE KENDA, ki je umrla 10.07.2010 v Franciji v vznožju pirenejskega gorovja v bližini mesta St. Sebastian. Rojena je bila 07.05.1911 v Mostu na Soči, župnija sv. Lucije. V družini je bilo šest otrok – od teh je živa le še najmlajša Elizabeta, ki živi v domu starejših v Altoni North. Oče in mama sta bila ubita na pragu svoje hiše leta 1917 od italijanske granate na soški fronti. Marija je mladost preživela pri svoji teti. Kot 18-letno dekle je odšla k uršulinkam v Gorico, potem pa v Rim, od tam pa v Francijo, kjer je preživela 70 let svojega življenja. Med 2. svetovno vojno je bila v bližini Lurda v zavodu za 650 deklet. Po poklicu je bila šivilja; podnevi je bila kuharica, v večernih urah je šivala in krpala. Veliko

let je bila naročnica Misli, ki jih je čitala z veseljem in se zanimala, kako živijo Slovenci v Avstraliji.

Pozdravlja Roman Uršič, Yarraville VIC. - Hvala!
LUDVIK ŠKERLAK je umrl 05.11.2010 v Noble Parku VIC, star 88 let. Rojen je bil na Goričkem. Delal je v bolnišnici St. Vincent's Hospital v Melbournu. Sin Ludvik živi v Queenslandu, hčerka Olga pa v Noble Parku.

IVAN JANEZ JALOVEC je umrl 29.11.2010 v Traralgonu v Viktoriji. Rojen je bil 03.12.1930 v Sloveniji.

JAKA (JACK) REJEC je umrl v Canberri 05.12.2010. Rojen je bil 15.02.1936 v Mariboru – Podbrežje. V Avstralijo je prispel leta 1957 in se leta 1963 poročil v Sydneyu s Frančko Doberšek iz Makol pri Poljčanah. Žena in hčerka Jacky Nathalie živita v Canberri, sin Silvo Helbing pa v Mariboru. – **Hvala Francu in Mariji Car za sporočilo.**

MAKSIMILIJAN VUK je umrl 26.12.2010 v Royal Melbourne Hospital. Rojen je bil 30.09.1933 v kraju Razonje pri Mariboru. Leta 1964 se je poročil proximi z Albino Kolednik, cerkveno poroko pa so obhajali v Yarraville. Pred osmimi leti je doživel srčno kap, umrl pa je po operaciji srca. Živel je v Deer Parku. Po poklicu je bil železovlec. Pogrebno mašo so obhajali v Williamstownu, 06.01.2011. Zapušča ženo Albino, sina Mirana in sorodnike doma v Sloveniji.

JOŽE DOBROVŠAK je umrl nenadoma zaradi oslabelosti srca v večeru 28.12.2010 na svojem domu v Greendale pri Bacchus Marshu. Tisti dan so še veselo obhajali 21. rojstni dan vnuka. Rojen je bil 15.03.1928 v vasi Desinič na Hrvaškem – v bližini Podčetrtka, v družini osmih otrok kot drugi najmlajši. V Celju se je učil za mizarja in tam spoznal Olgo Dvornik, ki je delala kot medicinska sestra v bolnišnici v Celju. Poročila sta se 22.10.1955. Leta 1957 sta pobegnili v Avstrijo in na ladji Begona prispela v Avstralijo. Leta 1958 se jima je rodila hčerka Margaret, leto dni kasneje sin Daniel. Živeli so v St. Albansu do leta 1983, ko se je Jože upokojil, nato so se preselili v Greendale. Rožni venec zanj smo molili 4. januarja 2011 v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu ter nato darovali pogrebno mašo; sledil je pokop na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Olgi, hčerki Margaret in sinu Danielu z ženo Susan, vnukom Amy, Aaron in Cale ter sestrični Silvi, hčerki Nini na Hrvaškem ter nečaku Jožetu in sestričnima Ivanki in Miri z družinami v Sloveniji.

MARTA BARRY roj. TOMAŽ je umrla v bolnišnici St. Vincent's Hospital v Melbourne 26.01.2011. Rojena je bila 03.11.1952 v Prevaljah na Koroškem. V Avstralijo je prišla leta 1966. Vsa njena družina je bila tukaj. Mama in oče sta že pokojna. Bila je poročena, a je v zakonu veliko prestala, zato je prišlo do ločitve. Njene bolezni zdravniki dolgo niso odkrili in so jo pošiljali domov. Ko je specialist ugotovil raka, je bilo že prepozno. V bolnišnici je dan pred smrtjo še pri polni zavesti prejela sveto maziljenje in molitev Cerkve. Pogrebne molitve smo imeli v kapeli pokopališča Altona North 31.01.2011. V krematoriju tega pokopališča je bila kremirana, pepel pa počiva v grobu staršev na pokopališču Keilor. Sožalje otrokom Josephu, Christopherju in Sharen z družinami ter sestram Ireni, Lidiji in Anemarie in njihovim družinam Melbourne.

Kalejdoskop zavesti v enem samem dnevu

Izidor ovčice pase, gora rdi, jaz mrem
od ljubke krotkosti v oblakih ganljivih, oh,
kot rajsko mili dojenčkov pogled, edini
zazrt v zazrtost njegove rojstne ljubezni,
- dveh duš enovitost - ki ji ni prispodobe.
Izživi se, predno v rojenčku izplamti spomin...
Le v srcu materinem ostane neminljiv.

Ah, okrutno nežne iluzije krasote
v menjavah danega dneva... svetlobni snopi
v koloritu akvarela, nebesnih nians...
sončna prha v prelivih, mavričastih z roso
na svetem monolitu »downunder«,
kjer Izidorjev fenomen je brez pomena,
živi pa še v viži ljudstva tam, kjer sem doma.

Tam, kjer Gea pod snežno odejo počiva
kot testo pod prtom za kruh njene družine...
tam, kjer belina puhastih kepic na nebu
spominja na delikatne lučke regrata...
tam, kjer prosojna belota meglic plahuta,
kot tančice pajčolanov nedolžnih nevest...
tam, kjer mavrice v šumu slapovja žarijo
in v biserno žuborenje valovanja drse...

tam, kjer popki na bombažnih poljih žejajo
po rešnjem soku v kodranju temnih oblakov...
tam, kjer vodni pratanki, nad ognjem gozdovja
z živadjo, vasmi in ljudmi, plujejo v nemar...
tam, kjer v cunjah sestradani mrtvaki živi,
pod gluhim nebom onemeli, so le drob za grob,
in tam, kjer kriva kri z nedolžno za laži-mir
v zločinskih vojnah bije, tudi tam sem doma.

»Izživi se, predno v rojenčku izplamti spomin...

Le v srcu materinem ostane neminljiv.«

PAVLA GRUDEN, naša slovenska mladostna pesnica v Sydneyu, kulturna delavka, publicistka, članica Društva slovenskih pisateljev, mama, stara mama in prababica bo na letošnje valentinovo, 14. februarja 2011, praznovala svojih dopolnjenih **90 let**. »Po srcu jih imam 45, pa še ne čez; sem po moji meri človek,« mi je dejala Pavla, ki res ohranja mladostno kondicijo duha, pa tudi izgleda, ki je vesela, nasmejana, čeravno so jo že pokopali in jo tare sladkorna bolezen in druge nadloge! Po očetu Grudnova; ponosno pove, da je njena rojstna hiša v knjigi Zakladi Slovenije na strani 165. V Sloveniji naj bi letos izšla njena pesniška zbirka, v zadnjem stoletju prejšnjega tisočletja, kot se izrazi pesnica, pa sta izšli dve zbirki Snubljenje duha in Ljubezen pod džakarando.

Prisrčne čestitke pesnici Pavli, da bi še mnoga leta doživljala ljubezen pod Južnim križem v krogu družine in da bi jo snubljenje Duha poživljalo kot romarko na poti življenja. Naj bo tudi zakrament svetega krsta, ki ga bo v nedeljo, 13. februarja 2011, prejel pravnik Orlando Troy Gruden, milost snubljenja Duha za vse štiri Grudnove generacije: Bog Vas živi!

Dr. ZVONE HRIBAR bo na Prešernov dan, slovenski kulturni praznik, 8. februarja 2011, v mestu Wagga Wagga obhajal svoj **90. rojstni dan**. Že leta 1955 je prispel v Avstralijo z ženo Sonjo (poročila sta se na velikonočni ponedeljek v svetem letu 1950 na Tirolskem, žena je umrla 25.08.1983). Rodile so se jima hčerke Astrid, Miriam, Magda in sin Edward. Mnoga desetletja je bil kot univerzitetni profesor priznan predavatelj in pisec mnogih znanstvenih del in študijskih pripomočkov s področja ekonomije. Kadar je prihajal v Melbourne, je bil vedno gost p. Bazilija. Tudi za Misli je večkrat napisal kakšno strokovno stvar na prav enostaven in razumljiv način. Strokovno je sodeloval pri pripravi gradiva za gradnjo Doma matere Romane. S hvaležnostjo se ga spominjava Tone Gorjup in p. Ciril kot izredno plemenitega in kljub visoki izobrazbi izredno skromnega človeka. Pred leti je izgubil skoraj ves vid, a ohranja neverjetno sproščenost in vedrost duha. Čestitke, dragi dr. Zvone Hribar, in naj Vas in vse Vaše spremlja milost Vsemogočnega! S korajžo, kakršna^a veje iz pogovora z Vami, pogumno naprej. Bog živi!

ČESTITAMO IN SE ZAHVALJUJEMO METI LENARČIČ za njeno 20-letno delo na radiu 3 ZZZ

v Melbournu. Z ljubeznijo in navdušenjem nam pripravi enourni program vsako sredo od 7. do 8. ure zvečer na FM 92.3. Vabljeni k poslušanju in kdaj se kaj oglasimo po telefonu, nas vabi Meta.

TU SMO; KAM IN KAKO NAPREJ?

Tople želje in dobre pozitivne misli naj prevladujejo med nami ob začetku NOVEGA LETA IN NAPREJ.

Že preko desetletja korakamo v tisočletje, ki tej MULTIKULTURNI DEŽELI POD JUŽNIM KRIŽEM in s tem tudi naši SLOVENSKI DRUŽINI V AVSTRALIJI prinaša oziroma ponuja premnogokrat roko v slovo... Smo pač del priseljencev, ki nas je togota po drugi svetovni vojni pregnala od rojstnega ognjišča v tuji svet...

Stopili smo, večina mladoletniki, na pot v neznanost in s popolnimi tujci delili vsakdanjost življenja izseljenstva. Danes si lahko položimo roko na prsi in se zahvalimo sami sebi za našo korajžjo in vztrajnost - NOVI DOMOVINI za sprejem in v večini za naše uspešno delovanje v KORIST NAM SAMIM in ekonomiji tega petega kontinenta.

Pred pol stoletja in več je nad neznanjem okolja, jezika in splošno zaskrbljenost PREŽIVETJA ter DOMOTOŽJA prevladovala želja spoznanstva in srečevanja s sorojaki. V pogovorih so se rojevale misli in uresničevale sanje o gradnji NAŠE LASTNE SLOVENSKE DOMOVINE V AVSTRALIJI...

Balzam naših čustev nam je bil kašipot in moč, da smo poleg delavnega tednika vsak vikend in med tedenskimi sestanki planirali in gradili ali kupovali zgradbe za SKUPNE DOMOVE, CERKVENA SREDIŠČA in ŠOLSKE PROSTORE ter nujna bivališča za osamljene... Temu so sledile igralne in športne skupine, pozneje dom za ostarele, vključitev slovenščine v avstralsko šolsko omrežje in tako tudi slovenski jezik že preko petintrideset let deluje v multikulturnem etru Avstralije in v svetu, revije, uvoz stare trte, socialno varstvo... Leta 1990 smo se ponovno dvignili v borbi za NAŠO ROJSTNO DOMOVINO in zaprosili za pomoč našo krušno rdečo zemljo AVSTRALIJO: BODITE PONOSNI, DRAGI ROJAKI: SLOVENIJA JE

PO TISOČLETJU SVOBODNA SAMOSTOJNA DRŽAVA.

Danes vstopamo v novo kočljivo zadevo našega življenja. Zajela nas je sila zgodovine vsakega. Odrasli so otroci, zaključile so se delavne dobe, utrujenost je težko breme, ki omejuje naše dejavnosti tako doma kot v skupnosti. DANES in NE JUTRI moramo odločati skupno kot nekoč, da uredimo pozitivno, ekonomsko rešitev naših skupnih imovin SLOVENSКИH DOMOV, ker se nam niso uresničile sanje, da bodo prevzeli to bogato doto naši potomci. Kot mi nekoč, tako naši potomci danes sanjajo in urejujejo svoje življenjske zadeve.

Ob zaključku članka in začetku leta bi rada ponovno izrazila skupno željo, ki sva jo s pokojnim možem Ivom že predlagala; kot skupnost smo Slovenci danes bogati. Kupovali in gradili smo to, kar danes posedujemo z lastnimi močmi in lastnimi stroški v zadovoljstvu in dobri družbi. Še nam obstaja možnost, da danes ukrepamo ekonomsko pozitivno, če prodamo za najboljšo ponudbo vsa središča in z več milijonsko vrednostjo kupimo s sodelovanjem naših potomcev mestno središče s prostori za skupne nujne: slovensko restavracijo, kavarno, gostilno, disco klub in drugo po želji. VSE TO JE MOGOČE le NA POSLOVNI BAZI, ker so naše prostovoljne sile pošle... Prepričana sem, da bi tako središče z našimi tradicionalnimi dobrotami privabilo pod našo streho veliko multikulturno klientelo...

Iz družinskega arhiva Ivota in Helene Leber.

Ostalo bi dovolj finančnih sredstev, da zaprosimo sedaj SLOVENSKO VLADO za dar primerneга osrednjega poslopja v SLOVENIJI, kjer si bodo naši potomci uredili AVSTRALSKO SLOVENSKO POČITNIŠKO SREDIŠČE...

To so bile najine družinske sanje - kaj so pa Vaše?... Skupni pogovori z meddruštvenimi predstavniki in Vami, dragi rojaki - moramo o tem spregovoriti danes, ker bo jutri prepozno...

Helena Leber, Melbourne VIC

PRI SLOVENSKEM KLUBU 'JADRAN' JE BILO ZELO ŽIVAHNO.

MIKLAVŽEVANJE

V nedeljo, 05.12.2010, je otroke pri slovenskem klubu 'Jadran' obiskal in obdaril sv. Miklavž. Z njim se je v odprtem avtomobilu pripeljal tudi Dedek Mraz. Dodatno je otroke razveselila tudi umetnica za barvanje obrazov. Otroški obrazki so dobili čisto nove podobe. Postali so zajčki, mucke, klovni itd. Za razvedrilo odraslih je igrala glasbena skupina 'ROCKING HARMONIC'. Istočasno je potekal tudi letni prosti piknik za vse člane kluba. Veselo in lepo je bilo, saj je bila udeležba zelo dobra.

KOSILO S PLESOM

OB ZVOKIH ZNANE GLASBENE SKUPINE IZ SLOVENIJE:

Skupine KRIŽMAN - Enkratno doživetje.
OBISK ROJAKOV IZ SLOVENIJE

S svojim obiskom nas je razveselila skupina rojakov iz Slovenije, konkretno iz okolice Ilirske Bistrice. Takoj po prihodu na melburnsko letališče, 19.12.2010, so bili vsi povabljeni na sprejem v klub 'Jadran'. Toliko sorodnikov, prijateljev in znancev se je po dolgih letih spet

srečalo. Sledilo je predstavljanje, pogostitev in na kraju tudi gledanje filma iz kočanske doline, Susak, Novokračin itd.

In kako se je na pot istočasno podala tako velika skupina ljudi. Za to sta pač največ zaslužna Dijana in Bojan Dolgan. Dijana je bila rojena v Avstraliji, Ani in Petru Baša. Kot majhna deklica se je s starši in bratom preselila v Slovenijo. Darilo za njen 50. rojstni dan od moža Bojana je bilo: obisk Dijanine rojstne dežele, torej Avstralije. Najlepše in najbolj brezskrbno pa je potovati skupinsko. Zato se jim je pridružila lepa skupina prijateljev in znancev, menda kar 28. Vključena je tudi skupina muzikantov, kateri igrajo na zelo izvirne in preproste instrumente. Niso se utegnili niti spočiti od dolgega potovanja, že je Romana Zetko, podpredsednica kluba, organizirala kar dva izleta z avtobusom. V sredo, 22.12.2010 okrog melburnskega zaliva s kar dvema avtobusoma in v torek, 28.12.2010, v Ballarat, rudnik zlata in okolico. Vzdušje na obeh izletih je bilo veselo, sproščeno in zanimivo.

PRIJATELJSKO BALINARSKO TEKMOVANJE Z ROJAKI IZ SLOVENIJE

Pri slovenskem klubu 'Jadran' smo se z gosti iz Slovenije pomerili tudi v balinarskih sposobnostih 30.12.2010.

Moške in ženske ekipe so štejele po štiri člane. **Ženska ekipa iz Slovenije v sestavi:** VRH MIRANDA, ČBAKLI NADJA, HUMAR PAVLA so zasedle 2. mesto. **Moška ekipa iz Slovenije v sestavi:** DOVGAN BOJAN, DOVGAN

FRANC in TOMŠIČ EDO so si priigrali 2. mesto. Za vse lačne pa je poskrbel RUTAR TONE (LIPI), doma iz Novokračin. Zelo okusno je pripravil doma popularni 'pasulj'.

SILVESTROVANJE 31.12.2010

V tej najdaljši noči v letu se je pri slovenskem klubu 'Jadran' zbrala lepa množica ljudi. Poleg domače

glasbe skupine 'ROCKING HARMONIC' je večer popestrila tudi glasbena skupina iz Slovenije: »KERGELJCI«. S svojimi izvirnimi, za nekatere kar čudnimi inštrumenti, so pritegnili pozornost prisotnih. Svojo točko na odru so imeli tudi nekateri od ostalih obiskovalcev: z igranjem harmonike ali petjem. Tako sta zelo virtuosno zaigrali na harmoniko: NADJA IN TANJA. Za dodatek so uprizorili tudi kratko veseloigro: 'SIGURANT'. Sledila je izmenjava daril,

skupinsko slikanje in recitacije naših rojakinj iz Slovenije: Mirande Vrh in Branke Počkaj. Branka ja svoj čas živela v Avstraliji. Bila je ena od prvih tajnic kluba 'Jadran' in postala častni član kluba. Skratka, bil je to zelo uspešen in vesel večer. Novo leto 2011 smo dočakali ob šampanjcu, pokanju balonov, objemanju in najlepših željah za čim lepšo bodočnost. Hvala in lepo pozdravljeni!

Za »Jadran« - Marija Iskra

FESTIVAL STARA TRTA 2011

Drage rojakinje dragi rojaki, spoštovani prijatelji, v zadnjih desetih letih smo vas pogosto razveseljevali z aktivnostmi projekta Stare trte v Avstraliji.

Kot koordinator tega pomembnega projekta se zavedam njenega pomena, še posebej v letu 2011, to je v letu, ko proslavljamo dvajseto obletnico samostojnosti naše mlade slovenske države. Leto 2011 je tudi za projekt Stare trte pomembno leto, saj le-ta sovpada z jubilejnim letom, to je deseto obletnico posaditve mladike Stare trte v avstralsko zemljo.

V zadnjih letih tega za nas pomembnega desetletja je prišlo do nujnih in velikih sprememb predvsem zaradi poslovnih odločitev pri vodenju vinarne McWilliams, kjer je naša trta posajena. V sodelovanju z občino Yarra Ranges smo se v letu 2010 dogovorili, da se projekt Stare trte zaradi svoje vsestranske pomembnosti obdrži in se še okrepi s tem, da se upošteva daljnoročne možnosti in pripravljenost daljnoročnega sodelovanja vseh sodelujočih partnerjev.

Danes so v projekt Stare trte po strokovnosti vključene tudi mariborska Fakulteta za kmetijstvo, oddelek za vitikulturo Swinburnške univerze v Lilydale, mesto Maribor in občina Yarra Ranges s svojimi predstavniki. K sodelovanju smo povabili mlado vinarno v občini Yarra Ranges v Monbulku, **Yarra Ranges Estate, kjer bomo letos 3. aprila tudi praznovali Yarra Ranges Cultural Festival 2011, to je letošnjo trgatve.** Več podatkov vam bomo posredovali v naslednji številki revije Misli in v radijskih oddajah. Ker bo sam festival razširjen tudi na avstralsko publiko, pričakujemo dober obisk, zato si bo potrebno pravočasno priskrbeti rezervacije. Letos bo festival potekal malo drugače, in če se izrazim bolj po naše, lahko rečem, da bomo prešali grozdje po starem običaju.

V jubilejnem letu 2011 bomo tudi presadili avstralsko Staro trto pred na novo zgrajeno gledališče v Upweyu v občini Yarra Ranges, kjer bo dobila svoj novi dom. Datum za sedaj se ni določen, saj je gradnja gledališča v polnem teku in bo presaditev izpeljana, ko bodo notranja in zunanja dela končana. Predvidevamo, da bo to v zimskem času, kar tudi najbolj odgovarja pogojem za uspešno presaditev mladike.

Vse nadaljnje informacije boste dobili tudi na spletni strani projekta Stara trta v Avstraliji na www.oldvine.info na strani za aktivnosti v letu 2011.

Zahvaljujem se vam, dragi rojaki, drage rojakinje, da se vsako leto v tako velikem številu udeležite in s svojo prešernostjo popestrite dogajanje na festivalu.

Vsem prisrčen slovenski pozdrav.

Vinko Rizmal

kordinator projekta Stare trte v Avstraliji

info@oldvine.info

www.oldvine.info

www.slovenianbusiness.com.au

IZPOD TRIGLAVA

Poroča Tone Gorjup

MED BLAŽENIMI KMALU TUDI DVE SLOVENKI.

Papež Benedikt XVI. je 14. januarja 2011 podpisal odlok o priznanju čudeža na priprošnje božjega služabnika papeža Janeza Pavla II. S tem je postopek za njegovo beatifikacijo končan. Za blaženega bo razglašen 1. maja letos med slovesnostjo, ki bo potekala na Trgu sv. Petra v Rimu. Benedikt XVI. je ob tej priložnosti podpisal tudi dokument o priznanju mučeništva petim redovnicam, ki so bile mučene in ubite decembra 1941 v Goraždu na obrežju reke Drine, zato jih imenujemo tudi „Drinske mučenke“. Med njimi sta bili Slovenki Antonija Fabjan in Krizina Bojanc, doma z Dolenjske. Tako bo novomeška škofija in z njo Cerkev na Slovenskem za Lojzotom Grozdetom letos dobila še dve blaženi. Krizina Bojanc s krstnim imenom Jožefa je bila rojena v Šmarjeti, Antonija Fabjan pri krstu prav tako Jožefa, pa v Malem Lípju v župniji Hinje. Obe sta vstopili v redovno skupnost Hčera Božje ljubezni v Sarajevu. Ko se je začela vojna, sta bili obe v sestrski hiši na Palah, po nekaj mesecih se jim je pridružil še slovenski duhovnik in pisatelj Fran Ksaver Meško, ki so ga Nemci kmalu po okupaciji za nekaj časa zaprli, potem pa izgnali v Bosno. Sarajevski nadškof ga je poslal sestram za hišnega duhovnika, ker sta bili tam tudi dve Slovenki. Decembra 1941 so na Pale prišli četniki in Meška odpeljali skupaj s sestrami. Eden izmed četniških častnikov je spoznal slovenskega pisatelja in mu omogočil pobeg, sestre pa so gnali naprej proti Goraždam. Ko so prišli na cilj, so četniki štiri sestre, med njimi tudi Antonijo Fabjan in Krizino Bojanc, zaprli v vojašnico in zahtevali, naj se jim vdajo. Prestrašene so raje poskakale skozi okno tretjega nadstropja. Ker niso bile takoj mrtve, so jih spodaj poklali, pozneje pa so trupla zmetali v reko Drino. Najstarejšo sestro so ubili nekaj pozneje. V Sloveniji smo se začeli zanimati zanje po letu 2002, ko se je končal škofijski postopek za njihovo razglasitev za blažene, čeprav je o njih pisal že Fran Ksaver Meško.

KARDINAL RODE KONGREGACIJO PREPUSTIL NASLEDNIKU.

Papež Benedikt XVI. je 4. januarja 2011 sprejel odstop prefekta Kongregacije za ustanove posvečenega življenja in družbe apostolskega življenja kardinala Franca Rodeta. Obenem je za novega prefekta te Kongregacije imenoval nadškofa brazilske prestolnice msgr. Joaoa Braza de Aviza. Kardinal Franc Rode je v skladu s predpisi svetemu očetu pred svojim petinsedemdesetim rojstnim dnevom, poleti 2009, ponudil odstop. Kljub temu je še dobro leto vodil kongregacijo, ki mu jo je 11. februarja 2004 zaupal Janez Pavel II. Kardinal Franc Rode še naprej ostaja član kardinalskega zbora, ki v primeru smrti papeža voli njegovega naslednika in je na to mesto lahko tudi izvoljen. Ostaja tudi član kongregacij, v katerih je kot papežev zaupnik deloval že doslej, zato bo še ostal v Rimu.

NUNCIJ SE JE POSLOVIL. Apostolski nuncij v Sloveniji nadškof Santos Abril y Castelló se je 9. januarja 2011 zaradi starosti poslovil od te službe. Papež Benedikt XVI. ga je 22. januarja imenoval za namestnika kardinala kamerlenga. Slednji v primeru papeževe smrti o tem obvesti javnost, pripravi vse potrebno za pogreb in prevzame več upravnih poslov. Nadškof Santos Abril y Castelló, po rodu Španec, je prišel v Slovenijo spomladi leta 2003. Upal je, da bo v času svojega službovanja uredil primerno nunciature in da bo Slovenija dobila vojaški vikariat. Medtem so se le ohladili odnosi med Cerkvijo in državo, pa tudi nuncij sam je doživel javni napad s strani predsednika države zaradi pridige v Kočevskem rogu. Več uspeha je imel na začetku, ko je bil po večletnem zavlačevanju potrjen sporazum med Svetim sedežem in Slovenijo. Drug pomemben dogodek pa je upravno preoblikovanje Cerkve na Slovenskem, ki je 6. aprila 2006 dobila tri nove škofije s sedežem v Celju, Novem mestu in Murski Soboti, mariborska škofija pa je postala nadškofija. Koprška škofija je že pred tem dobila konkatedralo – drugo stolno cerkev v Novi Gorici.

Apostolski nuncij Santos Abril y Castelló se je pred odhodom v Rim, kjer ga čaka nova častna služba, poslovil od novonastalih škofij, uradno slovo pa je imel na nedeljo Jezusovega krsta v ljubljanski stolnici.

SLOVENIJA OD PLEBISCITA DO USTAVE.

Tak je delovni naslov, ki ga je vlada dala predlogu praznovanj pomembnih jubilejev, ki so tlakovali pot do samostojne in neodvisne Slovenije. Gre za vrsto proslav, ki jih država pripravlja ob 20. obletnici rojstva Slovenije. Vlada je imenovala tudi častni odbor za praznovanje tega jubileja. V njem so najvišji državni funkcionarji od predsednikov države, parlamenta in vlade do predstavnikov akademije, arhiva in veteranskih združenj. Povabila je tudi prvega predsednika predsedstva in parlamenta ter vse dosedanje premiere. Kar trije med njimi – Lojze Peterle, Andrej Bajuk in Janez Janša – so zavrnili sodelovanje. Vzrok za to je plakat, ki je nastal v vrstah ministrstva za šolstvo. Na njem je stisnjena rdeča pest; napis pa sporoča, da praznujemo 20. obletnico plebiscita in 70. obletnico Osvobodilne fronte. Da namerava sedanja oblast na ta način praznovati jubilej, se je pokazalo že na obletnico plebiscita oziroma na dan samostojnosti, 26. decembra 2010. Dokumentarnemu filmu o slovenskem plebiscitu je po poročilih na nacionalni televiziji sledil še dokumentarec »Pesem upora«, v katerem se je neprestano pojavljala stisnjena rdeča pest.

ZRUŽENJE ZA VREDNOTE SLOVENSKE OSAMOSVOJITVE.

Odnos nekdanje partijske elite do osamosvojitve in njihovih piscev slovenske zgodovine že vrsto let povzroča delitve ob vsaki večji proslavi v spomin na osamosvojitvene dogodke. Verjetno je tudi to spodbudilo Lojzeta Peterleta, Janeza Janšo, Toneta Krkoviča in Igorja Bavčarja, da so napovedali ustanovitev Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve. Ustanovni zbor je bil 23. decembra 2010 v Ljubljani. Na njem so izvolili organe združenja in za predsednika izbrali starosto slovenske politike Ivana Omana. Združenje je zatem v ljubljanski filharmoniji pripravilo še proslavo ob 20. obletnici plebiscita. Zvečer je bila še državna proslava v Cankarjevem domu. Člani združenja so že pred tem dali svoj pečat spominu na 20. obletnico prvega postroja Slovenske vojske. V Kočevski Reki je bila namreč 17. decembra 1990 postrojena prva specialna brigada MORIS. Takratni predsednik predsedstva Milan Kučan ni prišel v Kočevsko Reko. Tudi na slovesnosti ob 20. obletnici tega dogodka,

ki je hkrati dan 1. brigade Slovenske vojske, ni bilo sedanjega predsednika države. Tudi to je razlog, da so se vodilni osamosvojitelji iz vrst Demosa zavzeli za ustanovitev združenja, ki bi ohranjalo spomin na temelje državnosti.

ALKOHOL ODPLAVIL MINISTRA.

Slovenska vlada je 11. januarja 2011 dobila novo ministrico za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Dušo Trobec Bučan. V državnem zboru, ki ima 90 poslancev, je dobila 39 glasov, 30 jih je bilo proti, deset pa se jih je vzdržalo. Med prvimi nalogami je napovedala nadaljevanje dela, ki sta ga s prejšnjim ministrom že začela na različnih področjih, od črpanja evropskih sredstev, regionalnega razvoja do čezmejnega sodelovanja. Gre za resor, ki ga po dogovoru v koaliciji pokriva stranka DeSUS. Preostale tri stranke koalicije so že na začetku te vlade dale vedeti, da je tako imenovana stranka upokojencev „rezerva“ za pokrivanje nekaterih vladnih odločitev, zato so po nenadnem odstopu ministra Henrika Gjerkeša predlagale kar ukinitve oziroma združitve ministrstva s kakšnim drugim. Minister se je za odstop odločil, ker so ga po prednovoletni zabavi ustavili policisti in ga zaradi vinjenosti odpeljali na streznitev. Glede na odnose v koaliciji je vedel, da nima nobene možnosti, zato se je sam umaknil. Če bi se kaj podobnega zgodilo ministru iz vrst „levnega trojčka“, bi mu gotovo pogledali skozi prste in dejali, da je šlo za trenutno slabost.

ODSTAVLJANJE MINISTRA ZA FINANCE.

Na začetku novega leta je bil v ospredju tudi minister za finance Franc Križanič. Računsko sodišče je predsedniku vlade Borutu Pahorju predlagalo njegovo razrešitev. Razlog je bil med drugim povezan s Splošno plovbo iz Portoroža in prenosom deležev v tej družbi. Minister pri tem ni ravnal kot dober gospodar. Pred letom dni je Računsko sodišče zaradi podobnega vzroka predlagalo zamenjavo ministra za okolje in prostor Karla Erjavca, sicer predsednika stranke DeSUS, ki je moral zapustiti položaj. Finančni minister Franc Križanič je ostal. In to kljub temu, da ima še vrsto drugih „grehov“. Med drugim se je od začetka njegovega mandata javni dolg povečal z dobrih 19 na skoraj 38 odstotkov bruto domačega proizvoda oziroma s 7,2 na 13,4 milijarde evrov. Ob nastopu službe je Križanič obljubljal podvojitev minimalne plače; danes je jasno, da je obljubljal nemogoče. Bolj kot za trdnost javnih financ naj bi skrbel za razne lobije; kot svetovalca je zaposlil svojega prijatelja; na novinarskih konferencah mu je večkrat spodrsnilo, nakar ga je premier

Pahor opravičeval, češ da bolje dela kot govori; sledil je klic na ekonomsko fakulteto in zahteva glede sestave komisije za zagovor doktorske disertacije uslužbenke ministrstva, in še bi lahko naštevali ...

200 LET FRANČIŠKANOV NA KOSTANJEVICI.

Frančiškani na Kostanjevici nad Novo Gorico praznujejo letos 200-letnico bivanja na tem kraju. Tja so prišli na praznik Sv. Treh kraljev leta 1811 iz samostana sv. Antona v Gorici. Goriški samostan je bil njihov začasni dom, saj jih je približno dvajset let pred tem cesar Jožef II. izgnal s Svete Gore. Frančiškani na Kapeli, kot rečejo domačini, so štiridnevno jubilejno praznovanje začeli prav na obletnico prihoda s spominsko procesijo, ki je s trga pred omenjenim goriškim samostanom krenila po ulicah mesta na kostanjeviški hrib, kjer stoji Marijina romarska cerkev s samostanom. Več sto romarjev je v cerkvi pričakal goriški nadškof Dino de Antoni in zanje maševal. V pridigi je med drugim spomnil na kostanjeviške zvonove, ki so kljub različnim zgodovinskim okoliščinam vsa leta vabili k molitvi vernike z obeh strani meje. Predzadnji dan so posvetili jezikoslovcu p. Stanislavu Škrabcu, ki je pustil najmočnejše sledi na tem kraju. Na Erjavčevi ulici v Novi Gorici so odkrili njegov kip. Blagoslovil ga je p. Niko Žvokelj, o Škrabcu pa je spregovoril jezikoslovec Jože Toporišič. „Škrabčev dan“ so nadaljevali z mašo v njegov spomin, ki jo je daroval provincial frančiškanov p. Stane Zore. Praznovanje so sklenili z zahvalnim bogoslužjem na nedeljo Jezusovega krsta, ko je maševal koprski škof Metod Pirih. V pridigi je opozoril na pomembno poslanstvo frančiškanov v dvestoletni zgodovini in se jim zahvalil za njihovo delo. Na tem kraju je vrsto let delovala modroslovna šola, zatem teološka šola; tu je bil štirinajst let sedež apostolske administrature, predhodnice obnovljene koprške škofije; na Kostanjevici je začel izhajati časopis Družina ... Frančiškani na Kostanjevici danes vodijo župnijo, skrbijo za Škrabčevo knjižnico in grobnico francoskih kraljev; pri njih pa od leta 1994 domuje tudi skupnost Srečanje.

LENIČEVO LETO.

Škof Stanislav Lenič, rojen 6. novembra 1911 v Župeči vasi pri Cerkljah ob Krki, bi letos slavil okrogli jubilej. Poleg tega je 4. januarja 2011 minilo dvajset let od njegove smrti. Obletnici sta župnika in vernike njegove rojstne župnije Cerklje ob Krki spodbudili, da so razglasili Leničevo leto. Spomin nanj je še zelo živ. Ljudje pripovedujejo o osebnih srečanjih z njim, hvaležni so za vse, kar je napravil za domačo župnijo. Z Leničevim letom želijo približati njegovo

svetniško osebnost tudi tistim, ki ga osebno niso srečevali. Na rojaka škofa jih opozarja portret, ki v tem letu visi v cerkvi. Leničevo leto so uradno začeli v nedeljo, 2. januarja, z blagoslovom novega zvončka v kapelici blizu njegove rojstne hiše v Župeči vasi in z mašo v župnijski cerkvi, ki jo je daroval domačin zlatomašnik Alfonz Grojzdek. Kot tesen prijatelj in dober poznavalec pokojnega škofa je spregovoril o njegovi povezanosti z domačim krajem; o težkih razmerah, v katerih je živel; o trdni veri, ki ga je izoblikovala v svetniško osebnost in o modrosti, s katero je služil Cerkvi in narodu. Župnik Žakelj je povedal še, kako si zamišljajo jubilejno leto. Zaznamovala ga bo vrsta prireditvev. Izšla bo monografija o škofu Stanislavu Leniču. Posvetiti mu želijo letošnje šmarnice. Pripravili bodo romanje po Leničevih poteh. Za sklep jubilejnega leta pa pripravljajo slavnostno akademijo in zahvalno sveto mašo. Kot ljubljanski pomožni škof je bil Stanislav Lenič vrsto let odgovoren za pastoralo med Slovenci po svetu. V tej vlogi je obiskal tudi Avstralijo in se obenem udeležil mednarodnega evharističnega kongresa leta 1973 v Melbournu ter januarja 1973 blagoslovil novo cerkev sv. Rafaela v Sydneyu – v Merrylandsu.

JOŽKO KRAGELJ SE JE POSLOVIL.

Na mednarodni dan za odpravo smrtne kazni so se verniki na Primorskem poslovili od Jožka Kraglja, duhovnika, ki je bil tik pred praznikom sv. Petra in Pavla leta 1949 obsojen na smrt z ustrelitvijo. Pri pogrebni maši v romarski cerkvi v Logu pri Vipavi, ki jo je daroval škof Metod Pirih, se je pri oltarju zbralo približno 80 duhovnikov. Svetišče so napolnili prijatelji, znanci in nekdanji farani enega najbolj dejavnih duhovnikov koprške škofije v desetletjih po koncilu. Od tam so ga odpeljali na pokopališče na Marijinem Celju, od koder je lep razgled na Staro in Sveto goro, ki sta mu bili zelo pri srcu. Jožko Kragelj se je rodil 4. februarja 1919 v vasi Modrejce pri Mostu na Soči. V Gorici je končal gimnazijo in bogoslovje ter bil decembra 1942 posvečen v duhovnika. Po kratki kaplanski službi v Idriji je postal župnik na Livku nad Kobaridom. Leta 1948 so ga zaprli in obsodili na smrt z ustrelitvijo, pozneje sodbo spremenili na dvajset let prisilnega dela in nazadnje znižali. Sedem let in pol je preživel v različnih zaporih, bunkerjih, samicah in delovnih taboriščih. Po prihodu iz zapora je bil župnik v Velikih Žabljah, v Gočah, v Marijinem Celju, Vrtojbi, v Podkrajju in v Batujah. Leta upokojitve je preživel v vipavskem malem semenišču, v duhovniškem domu v Gorici in

nazadnje v domu ostarelih v Vipavi, kjer je 27. novembra 2010 tudi umrl. Napisal in prevedel je več knjig. V delu „Iz moje celice“ pa je opisal najtežje trenutke svojega življenja.

PREŠERNOVA HIŠA DRŽAVNI SPOMENIK.

Vlada je slab mesec dni pred slovenskim kulturnim praznikom s posebnim odlokom zaščitila več spomenikov v vasi Vrba na Gorenjskem. Novi kulturni spomeniki državnega pomena so Prešernova rojstna hiša, cerkev sv. Marka in vaška lipa. Občina si je za to prizadevala že več let, vlada pa je s tem izpolnila obljubo, ki jo je dala ob lanskem Prešernovem prazniku.

PETRA MAJDIČ NAJBOLJŠA SPINTERKA.

Smučarska tekačica Petra Majdič kljub poškodbi na lanskih olimpijskih igrah, ko je z zlomljenimi rebri

dobila bronasto medaljo, ostaja v svetovnem vrhu. Na letošnji novoletni turneji je v sprintu dvakrat stala na najvišji stopnički, celotno turnejo pa je končala na odličnem šestem mestu. Nove zmage, 23. v svetovnem pokalu, se je veselila 23.01.2011 v Estoniji.

FOTOGRAFIJE ZA TE MISLI SO PRISPEVALI:

Internetna galerija - foto Kire: naslovnica zgoraj.

Pater Robert Bahčič: naslovnica spodaj,29,48.

Pater Ciril: 2,26,27,28. Marija Anžič: 2,5,9,28,29,30,47.

Martha Magajna: 2,7,8,9,14,15,17,47,48.

Florjan Auser: 7,41,47. Štefan Šernek: 12,13. Mirko Cuderman: 18,19,20. Vlasta Burcul: 22. Lojze Bratkič: 23.

Andreja Eržen: 31. Pavla Gruden: 33,47. Helena Leber.

Marija Iskra: 35,36. Vinko Rizmal: 37. Polona Oblak: 38.

Marija Grosman: 42. Simon Grilj: 47. Daniela Hliš: 47. Pa-

ter Janez: 24,25,48. Družina Franco: 48. Rosie Smith: 48.

Irena Leber: 48. **HVALA VSEM!**

IZGNANI IN IZBRISANI

Na povabilo meščanov in ob podpori brežiškega grofa Jurija IV. Frankopana so se frančiškani naselili v Brežicah leta 1660. V naslednjih treh stoletjih so se vtkali v domala vsa področja življenja Brežičanov, postali so njihovi dobri sosede, prijatelji, meščani. Z njimi so živeli v sožitju – skrbeli so za njihov dušni blagor in šolanje, odlikovali so se kot spovedniki, pridigarji, zdravilci, tolažniki in podporniki ubogih, prebivalci pa so jih oskrbovali z živili, vinom, poljskimi pridelki, drvni in drugim.

Leta 1941 je okupator med prvimi izgnal iz Brežic prav Frančiškove brate. Dali so jim samo četrte ure časa, da se odpravijo, preden so jih 18.

aprila naložili na kamion in odpeljali do hrvaške meje s svarilom, naj se ne vračajo. Polastili so se vse njihove nepremične in premične imovine. Razen prezbiterija so frančiškansko cerkev z glavnim in štirimi stranskimi oltarji do tal porušili, samostanske prostore pa so preuredili in tam ustanovili nemško gimnazijo.

Breme izgnanstva je jeseni leta 1941 doletelo tudi ostale prebivalce Brežic, ki pa so bili odpeljani v drugo smer. Prebivalci so se po vojni večinoma vrnil na svoje domove, frančiškani so

poskusili, a jim ni bilo dovoljeno ostati. Po vojni so frančiškani skušali obuditi redovno življenje v mestu, a so bila njihova prizadevanja za postopno vračanje prostorov neuspešna. Kljub zakonskim podlagam jim posest v Brežicah nikoli ni bila vrnjena.

Med pomembnejšimi ustanovami na glavni mestni ulici sta grad na jugu in frančiškanski samostan na severu kot večstoletni stalnici vzdrževala ravnovesje mesta. S poružitvijo cerkve sv. Antona Padovanskega in dela samostana ob koncu leta 1941 je mesto na nek način izgubilo ravnotežje. Ob porušenju cerkve so uničili ali odtujili tudi vsebino cerkve in samostana, npr.

umetniško izdelana glavna vrata in 8 rezbarsko izdelanih cerkvenih oken, umetniško izdelane stene in klopi v samostanski jedilnici ter druge fine rezbarske izdelke, 48 hrastovih klopi v cerkvi in 12 v kapeli, celotno oltarno opremo, cerkveno in samostansko perilo, umetniške slike in kipe, 8 hrastovih spovednic, 500-kilogramski bronasti zvon in freske na oboku prezbiterija in ladje s prizori iz življenja sv. Antona Padovanskega. Postopoma je sledil še izbris samostanske namembnosti preostalih stavb in posesti,

negovanega frančiškanskega sadnega in zelenjavnega vrta, cvetličnjaka, 30 sadnih dreves, 100 trt, kolarnice in drvarnice, mizarske delavnice, stiskalnice, zidanega svinjaka, zidanega govejega hleva, čebelnjaka s 24 panji, kostanjevega drevoreda, samostanskega zidu, travnikov in polj.

Ob 350-letnici prihoda frančiškanov v Brežice ima nekdanja frančiškanska posest neprepoznavno podobo. Na mestu nekdanjega frančiškanskega vrta, cerkve in dela samostana so danes avtomobilsko parkirišče, obcestni nasad malih okrasnih drevesc in dva kioska, v delu samostana in prizidku pa je slovenska gimnazija, zrasla na osnovi medvojne nemške gimnazije »Anastasia Grūna«. V skoraj 70 letih od izbrisa cerkve in samostana ni bil – razen nedavno postavljene tablice o stavbi kot delu naše kulturne dediščine – z nobenim vidnim znamenjem nakazan spomin na brežiške frančiškane. Prostor pred gimnazijo zato kliče k dostojnemu opredmetenemu spominu na neprekinjeno 282-letno delovanje frančiškanov v sožitju z domačimi prebivalci in na podlo vojno in poveljno žrtev – »kloštrsko cerkev« – pomnikih o dobrih sosedskih odnosih s frančiškani, ki so v mesto vnašali »mir in dobro«.

Ivanka Počkar

IVAN – JOHN CVETKOVIČ, vrtnar v frančiškanskem samostanu v Brežicah

Video zapis pogovora z Johnom Cvetkovičem, rojenim leta 1920 v Selah pri Dobovi, ki je leta 1941 delal kot vrtnar v frančiškanskem samostanu v Brežicah. Je poslednji, ki je iz svojega doživetja povedal, kako je bilo v samostanu po zasedbi Nemcev, njegovo pričevanje o tem pa je menda tudi edino ostalo zapisano.

Nekaj mesecev svojega 21. leta starosti je Ivan, zdaj John Cvetkovič iz Sel pri Dobovi, preživel kot vrtnar v brežiškem frančiškanskem samostanu, ko so ga že zasedli Nemci. Danes se po dobrih 60 letih bivanja v Avstraliji še precej natanko spominja frančiškanskih prostorov in patrov. Iz pogovora na video posnetku spoznamo, kako ne daljava ne čas ne moreta izbrisati spomina. Še iz otroških let se po blagozvočnem basovskem petju spominja patra Oriona, mladega moža visoke postave, doma iz Škofje Loke, ki je v Dobovi pogosto nadomestil obolelega duhovnika. Iz brežiškega samostana pa brata Luke, čevljarja, s katerim sta bila dobra prijatelj. Ta mu je tudi povedal in pokazal, kje vse so

patri pred prihodom Nemcev zakopali dragocene stvari, nekaj pa so jih umaknili v cerkveni stolp. Po zasedbi so Nemci frančiškansko jedilnico spremenili v glavno pisarno za preseljevanje prebivalstva in začeli zbirati podatke o posestnikih in še preostalih učiteljih in duhovščini.

V zvezi s frančiškani je tudi praznik sv. Roka (16. avgust). Med najbolj redno in množično obiskanimi je bila tedaj maša v cerkvi sv. Roka, kjer so maševali samo frančiškani, »takrat smo pa vedno obvezno šli v Rokovo cerkev«. Nekajkrat na leto, zlasti pa na Rokovo, je med obema vojnama vzdolž mestne ulice potekal bogato obiskan sejem. O dogajanju na glavni ulici na Rokovo nedeljo je izpričal John Cvetkovič, ki živi čez 60 let na drugi celini, a je v spominu ohranil tudi dolžino sejma: »To so bili veliki štanti, okoli pol kilometra dolgi, in to so prišli od daleč, od daleč skupaj. Muzika je igrala, gulaži so dišali okoli po cestah. In navadno so bile dve, kako smo rekli ..., plehmuzika, ne. Iz Kapel in iz Loč, so igrale obe. To so bile lepe proslave tam, v Brežicah. To smo imenovali Rokovska nedelja.«

Pogovor, v celoti dolg 29.35 minut (na internetu je predvajanih prvih 17 minut), je nastal 6. maja 2009 na domu Johna Cvetkoviča v Sydneyu v Avstraliji, kjer živi od leta 1948. Na pobudo Ivanke Počkar iz Posavskega muzeja Brežice je pogovor izpeljal Florjan Auser, član Sveta Vlade RS za Slovence po svetu in direktor Slovenian Media House. Za dovoljenje predvajanja na razstavi o brežiških frančiškanih se Johnu Cvetkoviču in Florjanu Auserju lepo zahvaljujemo.

Ivanka Počkar, Brežice, 16. novembra 2010

John Cvetkovič z ženo Kathy (prva na desni) vošči pet let mlajšemu patru Valerijanu, 09.01.2011.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101, Phone: 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova Slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. V našem slovenskem Domu nudimo vso oskrbo, prijazno krščansko okolje, toplo sobo, odlično domačo hrano, veselo družbo in popolno zdravniško nego. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le 20 metrov.

Pogoj za sprejem v Dom je tako imenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, katerega Vam preskrbi Vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% pokojnine. Vstopni znesek ali Bond določa Centrelink na podlagi pravil Ministrstva za zdravstvo. Bond je garantiran in zavarovan po vseh predpisih.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu?

Zakaj ne bi poizkusili za dva ali tri tedne in se šele po tem odločili za stalno preselitev v dom.

Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care' do 63 dni v letu.

Življenje v Domu matere Romane je prijetno in vsak dan se dogaja kaj novega in zabavnega.

Za vse dodatne podrobnosti pokličite upravnico gospo Sandro Krnel in dobili boste pravilne odgovore na vsa vprašanja.

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Začasni odpravnik poslov: dr. Zvone Žigon

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
Canberra ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
Camperdown NSW 2050

Telefon: (+61) 02 9517 1591
Fax: (+61) 02 9519 8889
e-mail: slovcon@emona.com.au

**SLOVENSKO
SOCIALNO SKRBSTVO
IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**

Telefon/Fax: 03 9853 7600
e-mail: slovwelfare@slovenianwelfare.org.au
internetna stran: www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure in vsak prvi in tretji četrtek
v mesecu od 10.00 do 12.00 ure, če se predhodno
dogovorite po telefonu.

Naslov: 19 A'Beckett Street,

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

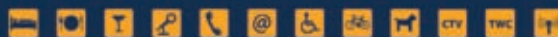
STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

**HOSPITALITY IN THE
of the city**

Krajc Hotels Ltd
DALMATINOVA 15
SI-1000 LJUBLJANA

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

**Funeral Advice Line
(03) 9373 7000**

www.tobinbrothers.com.au

STO KNJIG mag. IVANA SIVCA

Spoštovani gospod urednik, še vedno rad spremljam Vašo cenjeno revijo, ki mi jo občasno pošlje gospa Anica Smrdel. Ob prebiranju prispevkov vse do zadnje strani obujam prijetne spomine na bivanje med tamkajšnjimi številnimi novimi prijatelji in znanci, ki jih je žal čedalje manj. Tokrat Vam pošiljam članek skupaj s sliko (v prilogi) o fenomenu pisatelja magistra Ivana Sivca, s prošnjo, če bi ga priobčili v Vaši reviji. Ko boste prišli v Slovenijo, bi bili veseli Vašega obiska, tako kot nas je bil pred leti počastil pater Ogorevc. Prav lepo pozdravljam Vas in vse druge, ki se zbirajo v zame nepozabnem Kew-u, ter Vam želim zdravja in nadaljnjih delovnih uspehov.

Prim. dr. Velimir Vulikić

Za ohranjanje in nadaljnji razvoj slovenstva skozi zgodovino je imela pomembno vlogo kultura in v njej zlasti slovenska knjiga. Še sveži so spomini na prizadevanje slovenskih kulturnikov za ustanovitev lastne države. Precej kamenčkov v mozaiku tega zgodovinskega dogodka pred devetnajstimi leti so prispevali tudi slovenski kulturniki v diaspori. V tem razgibanem kulturnem delovanju želim Slovencem v tujini prikazati našega doslej najbolj plodovitega pisatelja - Ivana Sivca.

Sodobni pisatelj, slavist in magister etnoloških znanosti Ivan Sivec je znan slovenski in širši javnosti, zlasti ljubiteljem dobre knjige. Rojen je bil leta 1949 v Mostah pri Komendi. Sedaj z družino živi v Trdinovem Mengšu. Z ženo Sonjo imata dva otroka in dva vnuka. Vse do upokojitve je bil zaposlen na RTV Slovenija kot novinar in urednik. To delo je zahtevalo veliko terenskega raziskovanja in pisanja. Literarno nadarjeni mož je imel komaj 23 let, ko je leta 1972 napisal prvo knjigo, idilično ljubezensko zgodbo, *Pesem njenih zvonov*. Bila je tako popularna, da je doživela dva ponatisa. Z izidom te in nekaj naslednjih knjig so se mu na široko odprla vrata v svet ustvarjalcev slovenske književnosti. Prvi uspehi so ga vzpodbudili, da si je želel do šestdesetega leta starosti napisati šestdeset knjig. Pa jih je bilo krepko več. Letos je kot plod petnajstletne

raziskave izšla trilogija *Saga o Karantaciji* s snovjo iz davne, a pomembne zgodovine Slovencev. Ob izidu svoje stote knjige je letošnjo obletnico rojstva posebej svečano proslavljal v družbi številnih prijateljev in oboževalcev njegovih del.

Po številu izdanih knjig zaseda Sivec prvo mesto med slovenskimi pisatelji. Ta najbolj plodoviti slovenski pisatelj je hkrati, po anketah bralcev, med štirimi najbolj brani avtorji. Mag. Sivec enako dobro piše različne literarne žanre: potopise, kmečke povesti in romane, slikanice za najmlajše, dela za mladino, dela s športno tematiko, pustolovske romane, socialno-psihološke romane, spominska prozna dela, humorne povesti in biografske romane.

Široko razgledani pisatelj je v biografskih romanih prikazal tudi do sedaj manj znana dela in prizadevanja več velikih slovenskih kulturnikov. Naj omenim le nekatere: pesnika Franceta Prešerna, Simona Gregorčiča in Antona Aškercera, planinca in skladatelja župnika Jakoba Aljaža, jezikoslovca Jerneja Kopitarja, slikarja Maksima Gasparija in krumperškega graščaka Adama Ravbarja.

»Zelo me veseli, da si vsak dan v slovenskih knjižnicah, če odštejemo nedelje, bralci sposodijo kar 160 mojih knjig. Verjetno je skrivnost tudi v tem, da imajo vse zgodbe resnično ozadje, vse so potegnjene iz slovenskih korenin. Z vsako knjigo skušam bralcem nekaj povedati. Vse biografske knjige sloinijo na stotinah dokumentov. Kot nekdanji novinar pač pred pisanjem zberem in v svoji domišljiji predelam vse dostopno gradivo, tako v knjižnicah kot v drugih arhivih. Literaturi se posvečam najmanj osem, devet ur na dan. Če ne pišem, pa zbiram podatke,« mi pove prijatelj Sivec.

V 38 letih ustvarjanja, ob delu in številnih drugih obveznostih, je bilo Sivčevih knjig natisnjenih v več kot 300.000 izvodih. Po romanih *Pozabljeni zaklad* in *Vlomilci* delajo ponoči sta bila posneta filma in televizijski nadaljevanki. Knjige so izhajale pri 13 slovenskih založbah.

Priljubljeni pisatelj vesele narave je številna literarna dela uspel napisati ob razumevanju družine, s strogo samodisciplino in polnim izkoristkom časa, ki mu ga, kot pravi, vedno pri-

manjkuje. Tak uspeh sta mu omogočila tudi zdravo življenje in občasna rekreacija s planinarjenjem v družbi svoje najdražje (kot pravi svoji ljubi ženi Sonji) in prijateljev.

Na željo bralcev je Sivec svoje knjige predstavljal v 700 krajih doma in po svetu, v Avstriji, Italiji, Franciji, na Norveškem, Danskem in v Švici, v Združenih državah Amerike, Kanadi, Argentini in celo v Namibiji, na jugu Afrike. Poleg knjig je zmozel napisati še več kot 2500 besedil za glasbo. Sodeloval je tudi pri pripravi Enciklopedije Slovenije in pri Slovenskem etnološkem leksikonu.

Za svoje ustvarjanje je Sivec prejel številna priznanja in odličja. Najbolj je vesel Terseglavovega priznanja (bojevnika za demokracijo družbe pred osamosvojitvijo Slovenije). V obrazložitvi je pisalo: »Kot urednik Dokumentarno feljtonske redakcije na Radiu Slovenija je g. Ivan Sivec pomembno pripomogel kot avtor in urednik oddaje Sledi časa, da posreduje doslej zamolčane teme in odpira doslej zastrto področje iz slovenske zgodovine, o kateri se do nedavnega ni smelo niti govoriti...«

Redki so torej narodi, ki imajo pisatelja s tako obsežnim knjižnim opusom. Veseli smo lahko, da je mag. Ivan Sivec še relativno mlad, pri dobrem zdravju in z neusahljivo voljo do nadaljnega ustvarjanja.

Prim. dr. Velimir Vulikić, Slovenija

ZAHVALA

Prisrčna hvala vsem prijateljem in znancem, ki ste se udeležili pogrebne maše za mojega moža **JOŽETA DOBROVŠAKA**. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti k večnemu počitku. Najlepša hvala za darovano cvetje. Še prav posebej iskrena zahvala patru Cirilu za rožni venec, sveto mašo in opravljeni pogrebni obred. Iskrena hvala Branku Kojcu in Slavku Blatniku in vsem v Slovenskem klubu St. Albans ter prijateljem za pripravo sedmine v dvorani. Hvala pevskega zboru z Jadrana za zapeto pesem.

Olga Dobrovšak z družino

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Zimska idila na Krniški planoti nad Idrijo - foto Kire.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Veseli romarji iz Melbourne so se takole ohladili in naužili nebeških barv hortenzij, ki so kraljevsko cvetele v kraterju mesta Mt Gambier.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

Dr. Zvone Žigon in gospa Metka Čuk pred novo slovensko ambasado v Canberri.

Sveti Miklavž je obiskal slovenski Klub Ivan Cankar v Geelongu, v nedeljo, 12.12.2010.

Slavljenca p. Valerijana je pri maši pozdravila Jožica Modrijančič, Veronika Konda pa mu je izročila šopek.

Mladi rod družine Franca in Josie Bresnik iz Coome.

Fotografija je nastala po maši s člani molitvene skupine in drugih, ki so prihiteli voščiti patru Valerijanu za njegov 85. rojstni dan na praznik Treh kraljev, 06.01.2011. Pater Valerijan drži mozaik sv. Mary MacKillop, ki ga je izdelal Lojze Jerič, umetnik iz Melbourne.

PREDZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 47:

Mlade mamice v Kew po družinskem kosilu, ki so ga pripravile v sodelovanju članic Društva svete Eme v nedeljo, 16. januarja 2011.

Božično kosilo v dvorani slovenskega središča v Kew.

Milan in Marta Ogrizek sta praznovala zlato poroko v Kew, 19.12.2010. Čestitamo!

Mama Marija Hliš iz Tasmanije praznuje 82. rojstni dan. Praznovanje zlate poroke Fredija in Jeni Brežnik. Čestitkam se je pridružil tudi dr. Zvone Žigon.

V Merrylandsu so nazdravili 28. januarja 2011 p. Filipu za rojstni dan in srečno pot, ter za rojstni dan Marthi Magajna in Dušanu Lajovicu. Bog živi!

ZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 48:

Romarji v Ta Pinu, 18.12.2010.

Na romarski poti v Penolo smo se ustavili tudi v podzemni jami Tantanoola pri mestu Mt. Gambier in v vinarni, kjer so romarji nazdravili z dobro kapljico.

Otroci v Merrylandsu med obiskom sv. Miklavža.

Pesnica Pavla Gruđen in njen mlajši rod.

Darežljivi Alex-Thomas v Adelaidi.

Družina Franco iz Port Licolna v Južni Avstraliji.

Lote Ahlin je ena izmed prvih naročnic Misli.

Leberjevi so prišli pred kratkim v Adelaido iz Slovenije.

60. leto - Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - 60. leto

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Vevedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Vlasta Burcul, Mirko Cuderman, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Irena Jernej, Helena Leber, Marthi Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2011** je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 80 dolarjev; **naročnina za leto 2012** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 100 avstralskih dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjeničstvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - **Tam kliknite na MISLI.** | **ISSN 1443-8364**

